HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2011

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed. Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 48. Sobota (Saturday) 27. listopadu (November) 1976 Cena 25 centů

Náš dnešní záběr je ze společného vystoupení dětí všech českých svobodomyslných škol a naší katolické "Kardinála Berana" na nedělní československé oslavě amerického bicentennia v tělocvičně Mortonovy "West High School" v Berwynu. Po mnoho měsíců pečlivě připravovaná oslava vyzněla opravdu důstojně. Na programu se podílelo 18 krajanských organisací z celé chicagské oblasti. Slavnost zahájil předseda ČSA a Čsl. bicentenniálního komitétu Frank J. VODRÁŽKA a závěrečný proslov o věrnosti zásadám svobody a demokracie, které nám tato naše nová vlast poskytuje, pronesl James V. KRÁKORA, tajemník ČSA a Čsl. bicentenniálního komitétu. Všechny organisace, které se nedělního odpoledne zúčastnily, pracovaly ve shodě a dobré vůli, a jelikož svorným Bůh požehnává, společná československá oslava amerického bicentennia se opravdu vydařila. Vrátíme se k ní v příštím čísle.

DĚKUJME ZA DARY TÉTO ZEMĚ A POŽEHNÁNÍ NEBES

Jar. Orlický:

Ve Spojených státech se vždy o čtvrtém čtvrtku v listopadu slaví den Díkůvzdání. Je to den vděčné radosti, kdy plné stoly připomínají bohatství a požehnání Ameriky. Málo lidí si ovšem uvědomuje obsah a plný význam tohoto svátku. První přistěhovalci do této veliké země zakoušeli mnoho těžkostí. Jejich život zde býval ohrožen divokou zvěří, drsným podnebím, nepřátelstvím Indiánů, nemocemi a hladem. Když se jim podařilo vypěstovati pro své rodiny dostatek potravin, byli naplněni radostí. Protože byli většinou věřící, pokládali to za velký dar nebes. Děkovali Bohu, že požehnal jejich práci. Dodnes se zachovala ve spořádaných amerických rodinách modlitba před jídlem a po jídle.

O svátku Díkůvzdání je si tedy třeba uvědomit původní obsah a smysl tohoto ryze amerického svátku a také pracovitost pionýrů, kteří přeměnili americkou divočinu v úrodná pole, ocenit jejich námahu, skromnost a obětavost a z jejich vděčnosti Tvůrci si můžeme vzít příklad. Pracovali za primitivních podmínek, ale vytrvali. Radovali se, že zvítězili v novém světě nad hladem, který jim často bývával údělem i v rodné zemi, kterou opustili. Další generace zdokonalily obdělávání půdy do té míry, že Amerika žila a žije v nadbytku. Je zde tolik potravin a výběr všeho ostatního spotřebního zboží, že nám závidí celý svět. Pomyšlení, že si každý pracující může v USA opatřiti dostatek potřebného jídla by nás mělo vésti k vděčnosti. Lidé ve Spojených státech žijí v nadbytku. Jsou ale země, kde dosud lidé umírají hladem. A ve světě by bylo ještě více hladu, kdyby nebylo Ameriky. Jako zkušený hospodář, americký zemědělec dává příklad a učí zaostalé národy jak vypěstovat více potravin. Tam, kde se tomu dosud nenaučili, kam přišla nějaká tragická přírodní pohroma, kde byla neúroda, tam Amerika vždycky ochotně a velkodušně pomohla a pomáhá — i k svému neprospěchu. Je štědrá i vůči svým nepřátelům.

Amerika dnes umí použít praktických a vědeckých znalostí i k výrobě chleba. Jiné velké země daly přednost výrobě smrtonosných zbraní před výrobou chleba. Amerika nezapomněla při výrobě aut a strojů na denní chléb pro svůj lid. Nezavírá svou štědrou ruku hladovějícím. V tom je velikost Ameriky. Zachraňovat svět před hladem je činnost vysoce humanitní. Dávati přednost přípravám na zabíjení lidí, vyvolávat války, revoluce a těžit z prolévání lidské krve pro egoistické světovládné plány je činnost zločinná. Ti, kteří se při tom nejvíce dovolávají lidu a učí lid nenávidět, dávají do jeho rukou zbraně, aby se vzájemně vraždil jen proto, aby si nelidská ideologie podmanila celý svět a oni se udrželi u moci. Dokonce představitel této ideologie Lenin řekl, že svým odpůrcům nedá jíst! Hlad je v komunismu nástrojem k uchvácení moci.

Jak morálně vysoko stojí nad touto rudou sebrankou Amerika, která posílá potraviny i těm, kteří nejen nemají pro ni slov díků, ale kteří usilují o její zničení.

Nad tím vším bychom měli letos uvažovati o dnu Díků vzdání. Budeme-li při své úvaze spravedlivými, pak si musíme vážiti naší americké země. Je to země míru a chleba, demokracie a svobody. A naše hlavní díky patří americkému farmáři. Ten nezná stávky a racionálně obdělává nekonečné lány svých polí. Činí tak naprosto svobodně. Rozhlas ho nevolá do práce. Nikdo mu neporoučí jak a kde má pracovat. Pracuje na svém, pro sebe a pro všechny. Jeho inteligence a zručnost dokáže používat nejmodernější techniky, aby ze své práce, své půdy a svých stád dobytka vytěžil co nejvíce pro spotřební trh. Vyrábí nejen nejvíce, ale i nejkvalitněji. Je srostlý po generace s americkou půdou. Zůstává jí věrný. Povolání zemědělce-farmáře mu není jen cestou k získání hmotného zaopatření. Je mu životní láskou. Proto setrvává na své farmě. Plní tak nejvznešenější úkol zemědělce – dává národu chléb.

O dni Díkůvzdání měli bychom tedy všichni obrátiti svoje zraky k americkým lidem, pracujícím v zemědělství. Zaslouží si našeho uznání, srdečných díků a největší pozornosti.

Vy, kteří dáváte chleba našemu národu a hladovějícím po celém světě, vám patří v lidské společnosti místo nejpřednější. Na Boha a na vás myslíme o dnu Díkůvzdání. Děkujeme vám a vyprošujeme Boží požehnání vaší důležité práci pro celou lidskou společnost.

ENGLISH SECTION INSIDE

V Missouri se objevil případ nebezpečné chřipky

Jefferson City, Mo. — V Missouri jeden muž, jehož jméno nebylo udáno, onemocněl na nebezpečnou chřipku "swine flu", proti které bylo nedávno očkováno asi 20 milionu Američanů v obavě, že by tuto zimu mohla postihnout Spojené státy v epidemických rozměrech. Postižený člověk byl očkován teprve po svém onemocnění touto chřipkou. Nyní se prý už uzdravil. Letos v únoru onemocněl na tutéž chorobu jeden voják ve Ft. Dix, avšak zemřel.

V Chicagu je proti "swine flu" možno dát se zdarma očkovat v těchto městských ústředích: 27. listopadu v 901 W. Montrose Av., a v 2550 W. North Av.; 4. prosince na 10. S. Kedzie Av., a na 1935 S. Halsted St., 3138 W. Roosevelt Rd. a 3952 W. Jackson Blvd; 11. prosince v 967 E. 132nd Pl., 839 W. 64th St., 4314 S. Cottage Grove Av., 9231 S. Houston Av. a 1030 E. 63d St.
St.

Syrská armáda obsadila poslední dvě města

Bejrút. — V pondělí 22. listopadu v předvečer 33. výročí nezávislosti Libanonu syrská armáda, hlavní součást arabské mírové armády, obsadila poslední dvě města, Sidon a Tripolis, která dosud nebyl v její moci. Syrští vojáci byli nadšeně vítáni obyvatelstvem, spokojeným, že nyní 19-měsíční občanská válka v Libanonu je opravdu u konce. Nyní syrská armáda obsazuje celý Libanon, s výjimkou několik mil širokého pruhu podél hranice s Izraelem. V libanonských městech poprvé od dubna 1975 vládl opravdový klid.

Libanonský president Elias Sarkis ve své promluvě v rozhlase řekl, že syrská bratrská intervence skončí, jakmile Libanon znovu nabyde své síly a bude si moci sám zajistit svou vlastní bezpečnost a bude schopen žít jako jediný národ. Slíbil politické reformy a žádal spolupráci celého obyvatelstva pro znovuzbudování své zruinované země.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

KE PRÝ LÍBÁNKÁM V BĚLEHRADĚ, NA TÉMA RHODÉSIE — A CO ŘÍKAJÍ KOMUNISTÉ O CARTEROVI

Pokládám opět za vhodné po čase čtenářům připomenout, že Sloupek se píše a odesílá redakci právě týden před datem vydání, jež máte zrovna v rukou. A že to samozřejmě znamená, že poznámky nehýří aktuálností, ale jsou jen jaksi záznamy na okraj minulého, které podle názoru autora stojí za zamyšlení.

Jako třeba ta návštěva sovětského generál-maršála komunistického režimu Leonida Brežněva u brzy 85letého maršála-prezidenta Jugoslávie Tita. První po pěti letech, několikrát odložená "pro opakované napjaté vztahy" jak jsem si přeložil z evropských komentářů. Došlo k ní na začátku druhé poloviny listopadu, potom jel Brežněv do Rumunska domlouvat se s druhým tvrdohlavcem mezinárodního bolševizmu Čeaušeskem a snad někdy v těchto dnech (nebo nejbližších) se koná "konzultace" vedoucích mužů komunistických států poplatných **moskevskému** centru hnutí. To čínské, jak víte, má momentálně jiné starosti . .

V úterý 9. a ve středu 10. listopadu je datována většina zpráv najmě v americkém tisku, v nichž se hovoří o tom, že Brežněv označil všechny komentátory a úvahy především západních novinářů o nějaké možné agresi sovětských vojsk proti Jugoslávii po Titově smrti za "nesmysl", za "absurdní", za "pohádky" (fairy tales). Nu, neušlo přitom pozornosti, že závěrečné komuniké o návštěvě sovětského vůdce v jugoslávském Bělehradě není jednoznačně přátelské a ponechává místo dohadům velmi všelijakým . . .

Zaregistrujme si ta povídání, která v zásadě mluví o "srdečnosti vztahů" mezi Jugoslávií a SSSR a div nevypočítávají prcely, jimiž se Brežněv a Tito po komunistickém zvyku častovali. A vzpomeňme si na sobotu dne 3. srpna 1968, kdy došlo v Bratislavě ke schůzce představitelů pěti států Varšavského paktu s tehdejším vedením komunistické strany Československa. Byl jsem tehdy v Evropě a tak jsem měl možnost vidět na televizi ty krokodýlí slzy, které Brežněvovi tekly po tváři, když objímal Alexandra Dubčeka, a slyšet ta ujištění, že je všechno v nejlepším pořádku. Záznamy z historie ukazují, že na ten špek skočil i sám Tito. Byl za své návštěvy v Československu ve dnech 9. až 11. srpna 1968 velmi slaven. Můžeme se domnívat, že i jej pak noc z 20. na 21. srpna noc přepadu naší staré vlasti armádami pěti států Varšavského paktu vyléčila z nějakých nově vznikajících iluzí o politice Moskvy.

Buďme tedy opatrní v soudech o tom, co jsme slyšeli o Brežněvově návštěvě v Bělehradě. Líbalo se, ale líbánky to nebyly. Na odhadech vývoje v Jugoslávii po možném odchodu Tita se nic nemění.

PŘÍŠTÍ NEBEZPEČNÝ KONFLIKT: RHODÉSIE?

Nejde v tomto případě jen o komunisty, ale jde jistě o politiku, kterou zasíl Jedním z výsledku druhé světové války bylo, že poslední z bývalých koloniálních velmocí, založených někdy v pozdním středověku, se vzdávaly postupně svých "majetků". Začala to Velká Británie v roce 1947, která se stáhla z Indického poloostrova a zanechala na něm různá soupeřící soustátí. A následovaly pak, zvláště za de Gaulla, Francie a nakonec Portugalsko na africkém kontinentě. V posledně zmíněném příkladě si připomeňme Angolu, případ zcela nedávný, který ukázal velmi názorně, že "svobodami" bývalých koloniálních národů se obchoduje na úrovni ideologických zisků. Komunisté naučili domorodce revolucím.

Dnešní území Rhodésie bylo koncem minulého století okupováno britskými jednotkami, které byly více-méně ve službách anglické "Jiho-africké společnosti", založené Cecil Rhodesem. Britskou kolonií se tato úrodná část střední Afriky stala až v roce 1923. O třicet let později zřídili Angličané ze svých území v této části afrického kontinentu "federaci Rhodésie - Njasaland", která přežila sotva 11 roků: z bývalé severní Rhodésie je dnes republika Zambie, z Njasalandu černý stát Malawi. Menšinová vláda bílých kolonizátorů, vedená v Jižní Rhodésii Ian D. Smithem, vypověděla v listopadu 1965 Londýnu poslušnost a v roce 1969 se novou ústavou vyhlásila Rhodésie republikou a přerušila styky s britským "Commonwealthem". Z tehdejších asi pěti a půl milionu obyvatel (250.000 bělochů) hlasovalo pro novou "republiku" 81.583 bílých a 6.634 černých domorodců. Nový režim se opíral především o spolupráci s Jihoafrickou republikou, zůstal neuznán většinou států světa. Poslední konsulát Spojených států byl v Salisbury zrušen v roce 1970. Po pádu portugalské Angoly se situace Rhodésie, přesněji řečeno její menšinové vlády stala kritickou. Je jasné, že dny Iana Smitha a jeho stoupenců jsou sečteny. Jaký však bude jejich konec?

Letos koncem léta zasáhl do vývoje — kdo jiný než náš státní sekretář Henry Kissinger! Po řadě jednání s bílými politiky Jihoafrické republiky a Rhodésie a černými státníky afrického kontinentu dal dohromady konferenci, která od října zasedá ve švýcarské Ženevě, pod vedením britského diplomata Ivora Richarda. Hlavním a vlastně jediným bodem pořadu je formulace dohody o předání vlády v Rhodésii do rukou domorodé většiny. Předběžně bylo odsouhlaseno, že se tak má stát do dvou let. Titulek v jedněch evropských novinách z konce září: "Kissinger dal Smithovi ultimatum". Ian Smith mezitím ze Ženevy odjel a přenechal zastupování své vlády ministru zahraničí. Jednání prý nikam nevedla měl prohlásit.

Zdají se být opravdu nesnadná a to nikoliv pro nějakou opozici ze strany reprezentantů bílé africké menšiny, která je se svým osudem smířena, ale protože zástupci rhodéské většiny jsou znesvářeni. Biskup metodistické církve a jeden z mluvčích "Africké národní rady" Abel Tendekai Mozorewa si nerozumí se zakladatelem "Zimbabweské africké lidové unie" Joshua Nkomoem. Ve hře o budoucí moc je dále šéf "Zimbabweského národního svazu" Robert Mugabe, který velí desetitisícové "Zimbabweské lidové armádě" a je školeným marxistou. A ještě je řeč o metodistickém pastoru Ndabaningi Sitholem. — Zimbabwe, dodejme si, je africké jméno Rhodésie. Tito pánové se nemohli a nejsou s to se dohodnout ani u konferenčních stolů a to nevěští nic dobrého pro budoucnost země. Dobrých příkladů pokojné vlády v nových státech Afriky je málo, marxisté mezi černými hromují o tom, že se ani v Zimbabwe "nesmí čekat, ale musí již dnes bojovat" a že samozřejmě zvítězí "lid". Dá si snad nějaký Castro v Moskvě poručit nové dobrodružství?

□

KOMUNISTÉ O VOLBÁCH V USA

O komunistech je známo, že nemají rádi změny. Mají svůj zaběhaný volební systém jednotných kandidátek, hospodářství se řídí pětiletkami s monotónně opakovanými programy "budování", ba i politické čistky mají svoje vyhrazená údobí. Pokud jde o svět okolo nich, vítají komunisté jen takové proměny, v nichž měli nějakým způsobem prsty. Příklady jistě nemusím uvádět; československý v letech 1948 a 1968 vydá za všechny. — A tak je docela samozřejmé, že z výměny stráží v Bílém domě nemají zvláštní potěšení. Nejčastěji se v jejich komentářích opakuje přání, aby americká zahraniční politika zůstala i napříště "reálná", sledovala "uvolňování" — prostě, aby se "détentovalo" jak si oni budou přát. Napsal například komentátor sovětské tiskové agentury TASS Jurij Kornilov:

"At' Washington zdůrazní jakékoli nové zahraničně politické rysy, je třeba doufat, že se tím nezmění to hlavní, vědomí toho, že je nezbytné počítat s reálným poměrem sil ve světě, který si vynucuje i nadále spoléhat na zdravý rozum a zaměřit se na uvolnění." Vyslovil uspokojení s dosavadním vývojem americko-sovětských vztahů a přání, aby se prý na nich nic neměnilo.

Pod nadpisem "Nový muž v Bílém domě" napsal washingtonský korespondent RUDÉHO PRÁVA Miloš Krejčí: "Pokud jde o Československo, přáli bychom si, aby v americké politice se projevily také realističtější snahy o normalizaci vzájemných československo-amerických vztahů. Tyto vztahy se v minulosti nikoliv naší vinou zhoršily především v důsledku diskriminace naší země Spojenými státy v politických, obchodních vztazích i v některých dalších otázkách . . ." K průběhu předvolební kampaně Krejčí napsal: "V podstatě ani Carter, ani Ford nepřišli s konkrétními návrhy na řešení palčivých společenských problémů. V jejich projevech se objevily i scestné snahy svádět vinu za nezdary americké politiky na 'komunistické intriky', dokonce i na společenství socialistických zemí."

Ten jim to dal! Podobně se vyjádřil i orgán amerických komunistů DAILY WORLD: "Volby nevyřešily žádný problém, nesnížily vliv monopolů, americký politický život nebyl osvobozen od vlivu velkého byznysu." Připomeňme si, že ve volbách kandidovali i představitelé amerických komunistů — a Američané, jací jsou, se jimi "nedali osvobodit . . ."

Sovětský deník IZVESTIJA (náklad v roce 1974: 8,5 mil., výtisků) konstatoval, že "oba kandidáti se bez ohledu na nejrůznější výhrady vyslovovali pro snahu o dohodu se Sovětským svazem, mimo jiné v omezení strategického zbrojení. Zároveň však nelze nekonstatovat, že nahrávali vojensko-průmyslovému komplexu.

Tento komplex (ve smyslu citového zatížení) "vojensko-průmyslového komplexu" *kolem amerických politiků je mezi* komunistickými novináři zřejmě hodně rozšířen. Je o něm řeč například i v "portrétu" Jimmy Cartera, který vyšel před časem v pražském RUDÉM PRÁVU:

"Některé jeho názory odrážejí zájmy těch kruhů v demokratické straně, které jsou spojeny s vojenskoprůmyslovým komplexem. Za Carterem například stojí společnost General Dynamics, která byla největším vojenským dodavatelem ve Spojených státech v roce 1974, a společnost Lockheed, která byla vojenským dodavatelem číslo jedna v roce 1975. Carter má také podporu hlavních seskupení Wall Streetu včetně Rockefellerových a Morganových zájmů a značné části prosionistických sil." Carter měl prý v roce 1970 v průběhu volební kampaně prohlásit podle Prahy: "Nebyl jsem nikdy liberálem, byl jsem vždycky konzervativcem."

Tak — a teď víte, co jste asi nevěděli! U komunistů najde člověk vždycky nějaké "poučení" . . .

J. Netik

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.,
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

November 27, 1976 — Vol. I., No. 48.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora, majitel

LETEM SVĚTEM

Washington. — Rudá Čína nechala minulý týden na oslavu nového premiéra vybuchnout vodíkovou bombu. O weekendu prošel radioaktivní mrak tohoto výbuchu nad Spojenými státy ve výši 30,000 stop. Radioaktivita tohoto mraku by se mohla stát nebezpečnou pro člověka pouze v případě deště, kdy radioaktivní zbytky z výbuchu by byly vodou zavlečeny na pastviny. Radioaktivita by pak přešla do mléka a do člověka, který mléka užívá. Podle posledních zpráv bylo v těchto posledních dnech po celých Spojených státech sucho a tak zdraví nikoho není radioaktivními zbytky z čínské bomby ohroženo.

• • •

Washington. — V roce 1975 bylo podle statistik FBI ve Spojených státech zavražděno celkem 20,510 osob. Tři čtvrtiny zavražděných byli muži, a 51 procent zavražděných mužů byli běloši. Nejvíce byla postižena věková skupina od 20 do 21 let; v ní bylo 2,934 zavražděných.

• • •

Damašek. — Syrská vláda se rozhodla dát svůj souhlas k prodloužení mandátu mírové armády OSN na Golanské vysočině při hranicích s Izraelem. Nový šestiměsíční mandát začne 30. listopadu.

• • •

Nairobi. — Východoafrická země Keňa se svým 84letým presidentem Jomo Kenyatta, je hospodářsky otevřena k západu a vždycky žádala o pomoc pouze na západě. Kenyattova politika je charakterisována snahou o harmonické soužití ras, respektem občanských svobod, politickou stabilností a kapitalismem, pozměněným podle některých tradičních afrických zásad. Tato politika přivádí do země cizí kapitál i turisty. Sověti byli dosud drženi na distanc, ačkoliv v sousedních zemích — v Somálsku a Ugandě — vládnou režimy, přátelské komunismu. Nyní si však domácí i cizí pozorovatelé kladou otázku, co se stane, až Kenyatta zemře; v poslední době se totiž jeho zdravotní stav zhoršil. Pravděpodobně prý tam dojde k anarchii a ke krvavým bojům o moc, protože tam neexistuje nikdo, kdo by se těšil u všech kmenů stejné vážnosti, jaké se těší president Kenyatta. Dříve měla Keňa osobnost podobné úrovně a mravní kvality jako Kenyatta: byl to populární politik Tom Mboya, záhadně zavražděný už v roce 1969; připravovali si snad už tehdy v Keni terén komunisté? Jsou obavy, že nakonec se tam potom zmocní vlády některý represivní, extrémní pravicový či levicový režim. Životní úroveň obyvatel Keňe je dnes vyšší než je úroveň v sousedních zemích, a střední sociální vrstvy se tam slibně rozvíjejí. Někteří považují Keňu za nejblahobytnější a nejdemokratičtější zemi černošské Afriky vůbec.

• • •

Londýn. — U.S. tajemník obrany Ronald Rumsfeld varoval členské země organizace NATO, že Sověti zlepšují přesnost svých dálkových střel a vybavují své ponorky střelami s několika nukleárními hlavicemi. Spojené státy měly doposud v této věci silný náskok nad Sovětským svazem. President Ford nyní schválil výrobu dalších 60 mezikontinentálních střel Minuteman III, z nichž každá je opatřena třemi nukleárními hlavicemi. Tím dal Moskvě najevo, že Amerika nikdy nepřipustí, aby byla vojensky předstižena Sovětským svazem.

• • •

Moskva. — Sovětská tajná policie KGB sabotovala ve středu 17. listopadu výstavu Spojených států v Moskvě, zorganizovanou u příležitosti 200. výročí americké nezávislosti. Dala totiž ohlásit, že neznámý pachatel umístil v americkém výstavním pavilónu bombu, která má vybuchnout brzo po poledni. Sovětská policie pak jihned začala vyklizovat pavilón; návštěvníkům udávala jako důvod technické poruchy. V pavilóně pak žádná bomba nalezena nebyla; šlo pouze o trik sovětské tajné policie, jak přerušit tuto výstavu, která se u ruského lidu těší tak velké oblibě, že před vchodem do výstavní budovy se tlačily tisícové fronty zájemců, a to se soudruhu Brežněvovi nelíbilo.

• • •

New York. — Skupina odborníků v energetice z Brookhaven National Laboratory a 7 jiných podobných ústavů prohlásila, že Spojené státy se doposud vážně nepokusily uskutečnit plány pro šetření energií. (Pouze několik senátorů se holí ručně namísto elektrickým strojkem!) — Dovoz zemního oleje denně stoupá, takže v minulém měsíci Spojené státy po prvé ve svých dějinách musily dovézt více než polovinu své spotřeby tohoto energetického zdroje. Řidiči aut a traku nedodržují hodinovou rychlost 55 mil, a isolační opatření pro udržení vyrobeného tepla nejsou zaváděna, takže prakticky celá polovina tepla uniká do vzduchu nevyužita. Také vážnou snahy o využití jiných zdrojů energie: uhlí, atomové energie, syntetických paliv, geotermální energie a odpadku. Přehání se možnost využití sluneční energie, protože příslušná zařízení by stála pro každý dům tisíce dolarů, zatímco by se pak ušetřilo na palivu či plynu pouze několik set dolarů ročně. Bude nutno vykonat ještě mnohé badatelské práce, než bude možno sluneční energie prakticky využít.

• • •

Paříž. — Dne 15. prosince se bude v Paříži konat poslední zasedání konference ekonomicky pokročilých a zaostalých zemí, na které budou nevyvinuté země žádat od západu hospodářské ústupky. Podle původního plánu se mají ve stejný den sejít v Qataru při Perském zálivu ministři olejové těžby zemí OPEC, aby jednali o zvýšení cen zemního oleje o 10 až 25 procent! Zdá se však, že tato schůze bude posunuta až na 18. či 19. prosince. Země OPEC se pak zachovají podle výsledku pařížské konference. Zvýší ceny oleje více nebo méně podle toho, jaké ústupky pokročilé země učiní ve prospěch zemí zaostalých.

— Organizace OECD (Organization of Economic Cooperation and Development), která studuje problémy energetiky na celosvětové úrovni, předpovídá na druhou polovinu roku 1977 novou hospodářskou recesi, anebo aspoň hospodářské zpomalení; budou-li ještě ceny zemního oleje zvýšeny, což je téměř jisté, pak tato všesvětová recese bude ještě horší.

• • •

Washington. — Po zvolení Cartera presidentem USA konservativní ekonomové varují budoucí administrativu před pokušením, chtít povzbudit ekonomický rozmach v naději na snadné zmenšení nezaměstnanosti. Nyní Arthur F. Burns, předseda vrchního amerického měnového úřadu (Federal Reserve Board) varoval bankovní výbor U.S. Senátu před povzbozováním ekonomického rozmachu tradičními prostředky: schodkovým rozpočtem, snadným úvěrem a vydáváním nových peněz. Tyto prostředky by nevyhnutelně vedly k bezuzdné inflaci, která vylučuje hospodářský blahobyt, a pro vedoucí úlohu USA ve světové ekonomii by přivedla celý svět do hospodářské krize. Anglie to poznala na vlastní kůži. Inflačním zvyšováním cen se brzdí jak investování kapitálu, tak i výdaje spotřebitelů. Spojené státy dosud nezvítězily nad inflací; spotřebitelské ceny sice stouply letos pouze o 6 procent, avšak velkoobchodní ceny stouply o 11 procent a ceny energie o 15 procent. Přitom je ještě nutno počítat s dalším zvýšením cen oleje zeměmi OPEC. Tito konservativně proziraví národohospodáři tvrdí, že konjunkturový rozmach se ve Spojených státech dostaví sám od sebe bez nezdravého povzbuzování ze strany vlády ještě před koncem tohoto roku a v první polovině roku 1977. Náznaky toho je možno vidět ve zvýšených objednávkách průmyslu (asi o 20 procent více než v prosinci 1975), ve zvýšeném počtu stavebních povolení a ve zvýšení prodeje průmyslových výrobků. Burns žádal pro posílení konkurence snížení vládních zásahů do ekonomie kvůli posílení konkurence. Proti nezaměstnanosti se má spíše bojovat vyškolením v některé užitečné specialitě těch lidí, kteří nejsou ničemu vyučeni, protože po specialistech je stálá poptávka. Podobně jako dr. Milton Friedman Burns se domnívá, že nezaměstnanost je ve Spojených státech umělá a je vyvolávána hlavně třemi příčinami: 1. příliš štědrým systémem sociální výpomoci Welfare; 2. předpisy o nejnižších přípustných hodinových mzdách a 3. nezvyklým počtem ne-hospodyň a mladých lidí, kteří nedodělali školu a hledají výnosnou práci, při níž by se příliš nenamáhali.

• • •

Palma. — Reinhard Abraham, člen předsednictva západoněmecké letecké společnosti Lufthansa, prohlásil, že nynější typy dopravních letadel budou muset být v blízké budoucnosti nahrazeny novými typy, odpovídajícími moderním potřebám. Na celém světě bude podle jeho odhadu učiněno na 3,000 objednávek nových typu letadel. Protože evropské firmy, vyrábějící letadla, nebudou mít nic připraveno k nabídnutí, všechny objednávky dostanou americké firmy, s nimiž evropské letadlové továrny nebudou moci konkurovat.

• • •

Istanbul. — Turecko, členská země NATO, připravuje podepsání společného prohlášení o spolupráci a přátelství se Sovětským svazem. Podle mínění cizích diplomatů běží Sovětům o donucení Turecka k uzavření paktu o neútočení s SSSR.

• • •

Washington. — Ve Washingtonu byla založena soukromá organizace **"Committee on the Present Danger"**, jejímiž členy jsou prominentní Američané, a jejímž cílem je varovat před sovětskou rozpínavostí. CPD bude naléhat na to, aby U.S. národní obrana byla svou silou a stálou modernizací vždycky schopna účinně čelit sovětskému nebezpečí. Proto žádá, aby rozpočet na národní obranu — dosahující výše 114 bilionů dolarů — byl zvýšen o 4 procenta. K členům této nové organizace patří například: bývalý státní tajemník Dean Rusk, bývalí ministři financí Henry Fowler, Douglas Dillon a John Connally, bývalí vrchní velitelé NATO Ridgeway, Lemnitzer a Goodpaster, atd.

• • •

New Delhi. — Orgán strany Kongresu "National Herald" píše, že indické zákony budou zreformovány podle socialistických zásad. Také má být opuštěna jejich složitá právnická formulace podle britského modelu. K vyjádření zákonů má být zavedena zjednodušená "socialistická" právnická mluva, která se prý už osvědčila v komunistické Číně a v Sovětském svazu. (Rozuměj: Nesouhlasíš s režimem, půjdeš za mříže!)

• • •

Londýn. — Podle zjištění londýnské organizace "Anti-Slavery Society" existuje na celém světě — (nebereme-li se ohled na komunistické země, kde jsou téměř všichni obyvatelé otroky) — asi 10 milionů otroků. Na Arabském poloostrově jich je jeden až dva miliony. Otroci jsou dosud také v Afganistanu, Pakistanu, Indii, Hongkongu, na Ceylonu a v některých černošských zemích v Africe. Na Arabském poloostrově jsou prodáváni jako otroci za 3 až 6 tisíc dolarů mohamedánští běloši černoši z Kamerunu, Sundanu a zemí Sahelské zóny. Jsou vylákáni, anebo donuceni k pouti do Mekky, odkud se už nikdy nevrátí zpět. Z uvedených zemí putuje do Mekky každoročně na 22,000 lidí, avšak zpět se jich vrátí pouze 10,000. Vlády na Arabském poloostrově sice odsuzují otroctví, avšak nic nepodnikají k jeho odstranění. Děvčata jsou stále ještě prodávána do harémů a za prostitutky, a mladí muži jsou zbožím na trhu práce v pracovních táborech. V některých asijských zemích rodiče prodávají do otroctví své vlastní děti, které nemohou užívit. V Thajsku je každoročně otrokářsky odvlečeno a prodáno na 10 tisíc dětí.

• • •

Leningrad. — V Leningradu se na některých veřejných budovách objevily nápisy nepřátelské komunistickému režímu Sovětského svazu. Tak na př. na zdi Petropavlovské tvrze byl během noci napsán jeden metr vysoký a 50 metrů dlouhý nápis: "Škrtíte sice svobodu, avšak duše lidu nemůže být svázána řetězy." Druhý den ráno byli uvězněni někteří židovští kritikové režimu, jimž bylo vytýkáno protisovětské jednání.

• • •

Mnichov. — Bývalý západoněmecký kancléř prof. dr. Ludwig Erhard napsal v otevřeném dopise nakladateli Axel Springerovi, že duchovní mobilizace všech těch, kteří zamítají marxistický socialismus ve všech jeho formách, je důležitým příspěvkem pro další přežití evropských národů.

• • •

Kněz v dnešním světě

Rozhovor s dnes už zesnulým kard. Trochtou ke Dni modliteb za kněžská a řeholní povolání v roce 1973.

Jaký postoj by měl, podle Vašeho názoru, dnes zaujmout kněz vůči různým světským činnostem?

Myslím, že všechny činnosti, které jsou užitečné a snad i lidstvu potřebné, mohou být vhodné, pokud ovšem nejsou v rozporu s křesťanskou morálkou a se správným učením. Kněz tedy konec konců může vykonávat všechny činnosti, které přinášejí lidské společnosti užitek, jak to již koneč né bylo řečeno na II. biskupském synodu. Především ale musí ovšem plnit své pastorační povinnosti, jež mu ukládá jeho služba jako faráři a pak se může věnovat kterékoliv jiné činnosti, při níž však stále musí vycházet z nadpřirozeného hlediska. Každá jeho práce by měla být nějakým způsobem posvěcena. Myslím, že jsme snad do určité míry nezachovávali to, čemu věříme, že totiž máme pracovat pro spásu duší. Předmětem kněžské pastorační péče je člověk složený z duše a z těla. Za duši samotnou se můžeme modlit i po smrti, ale co se týká člověka, musíme myslit, pokud žije, na všechny jeho potřeby, i na hlad a zimu. Mnoho lidí nebude věřit, že naše láska je upřímná, jestliže jim nedokážeme pomáhat i po světské, existenční stránce.

Eminence, jaké jsou podle Vašeho úsudku největší problémy, jež je třeba řešit při výchově kněží v pokoncilové církvi?

Jestliže se někdo chce stát knězem a dá-li se předpokládat, že k tomuto povolání cítí náklonnost, v takovém případě je, myslím, nutné především nezklamat jeho očekávání když vstoupí do semináře. Seminář je totiž místem jeho for-

(Pokračování na str. 14.)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

DOBA ADVENTNÍ

PRVNÍ NEDĚLE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí Bože, — s vírou očekáváme příchod Krista Pána. — Prosíme tě: Veď naši vůli tak, — ať mu jdeme vstříc spravedlivými skutky, — abychom směli v den soudu stát po jeho pravici — a vejít do nebeského království. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého — žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMIÁŠE
(Jer 33, 14-16)

Hle, blíží se dni — praví Hospodin — kdy splním sliby, které jsem dal Izraelovu a Judovu domu.

V ty dny, za toho času vzbudím Davidovi výhonek spravedlnosti, který bude konat právo a spravedlnost na zemi. Za těch dnů dojde spásy Juda, a Jeruzalém bude bydlit v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: "Hospodin naše spravedlnost."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA SOLUŇANŮM

Bratři! Ať vám Pán rozhojňuje vždy víc a více lásku vzájemnou i ke všem lidem, jako i my ji máme k vám. Ať vám posílí srdce, abyste byli bezúhonní a svatí, takže pak obstojíte před Bohem, naším Otcem, až náš Pán Ježíš přijde se všemi svými svatými.

Nakonec pak vás, bratři, prosíme a nezapomínáme v Pánu Ježíši: jak jste se od nás naučili, že máte žít, abyste se líbili Bohu, a jak i žijete, tak ať vynikáte ještě více. Víte přece, které příkazy jsme vám dali z moci Pána Ježíše.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 21, 25-28, 34-36)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů bezradných nad hukotem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekávám toho, co přichází na celý svět. Neboť nebeské mocnosti se zachvějí.

A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení.

Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a starostmi o živobytí a aby vás nepřekvapil den (soudu) náhle jako past. Neboť přijde na všechny, kteří přebývají na celé zemi. Buďte bdělí a proste v každý čas, abyste všemu tomu, co se má stát, mohli uniknout a obstát před Synem člověka."

K VÁNOČNÍM SVÁTKŮM
DARUJTE DOBROU KNIHU

Z posledních knih, které vydala Křesťanská akademie, vám doporučujeme:

NEDĚLNÍ A SVÁTEČNÍ MISALEK, s čteními na všechny tři liturgické cykly. Cena 6000 lir.

JAN ČEP, *Sestra Úzkost*. Zlomky autobiografického eseje našeho předního katolického spisovatele, od r. 1948 exulanta. Cena 2000 lir.

LUDĚK PACHMAN, *Bolí nelze vyhnat*. Od marxismu zpět ke křesťanství. Cena 1600 lir.

KLEMENT BOCHORÁK, *Křížová cesta*. Básně v próze, ve stylu staročeských lidových tradic. Cena 1500 lir.

ANTONÍN KRATOCHVÍL, *Básníci ve stínu šibenice*. Antologie z děl českých spisovatelů, politických vězňů stalinské éry. Cena 4500 lir.

Objednávky přijímá: *Křesťanská akademie, I-00183 Roma, Via Concordia 1.*

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Tu odpověděl Mamuchan poslouchajícímu králi a knížatům: „Ne toliko na krále provinila se královna Vasti, ale i na všem lidu a knížatech, kteří jsou po všech krajinách krále Asuera. Neboť se donese čin královnin všem ženám i potupí muže své řkouce: „Král Asuerus rozkázal, aby královna Vasti přišla k němu, ona však nechtěla." Tím příkladem všecky manželky

knížat perských a medských málo si vážiti budou rozkazů mužů. Proto spravedlivý je králův hněv. Vidí-li se ti za dobré, nechať vyjde výnos od tebe a budiž zapsán dle zákona perského a medského, který nesmí býti přestoupen, aby Vasti dokonce již nevcházela ke králi, ale královskou důstojnost její aby dostala jiná, která je lepší než ona. A to budiž rozhlášeno po všech krajinách v království tvém širošírém, aby všecky ženy velikých i malých zachovaly úctu k mužům svým!

Ježto se líbila ta rada jeho králi i knížatům, učinil král dle rady Mamuchanovy. Rozeslal listy do všech krajin království svého, jak každý národ rozuměti nebo čísti uměl, psané rozličnými jazyky a písmem, že muži jsou páni a přední v domech svých, a to že po všech národech má býti rozhlášeno.

Po těchto událostech, když hněv krále Asuera schladl, vzpomněl si na Vasti, co byla učinila a co ji potkalo.

I řekli dvořané královí, služebníci jeho: „Buďtež hledány králi panny mladistvé a krásné. A která ze všech zalíbí se očím královským, ta budiž královnou místo Vasti!"

Líbila se ta řeč králi, i rozkázal, aby tak, jak mu poradili, se stalo.

Byl pak Žid ve městě Susách, jménem Mardocheus, syn Jaira, syna Semeje, syna Kisa, z kmene Benjaminova, který přestěhován byl z Jerusalema tehdy, kdy Jechoniáše, krále judského, Nabuchodonosor, král babylonský, byl přestěhoval. Ten byl pěstounem dcery bratra svého, Edissy, jiným jménem Ester zvané, která otce ni mateře neměla. Byla náramně krásná, sličného vzezření, i vzal si ji po smrti otce i matky její Mardocheus za dceru.

Když pak se rozhlásil králův rozkaz, a dle jeho vůle mnoho krásných pannen přivedeno bylo do Sus, dána mu byla též Ester mezi jinými děvami, aby chována byla v počtu žen.

Ta zalíbila se komorníkovi a nalezla milost před obličejem jeho. I přikázal služebníkovi, ať si pospíší s tím, čeho třeba k ženské kráse, ať jí dá přiměřenou stravu a sedm nejkrásnějších děv z domu královského. Ona pak nechtěla oznámiti mu národnosti své a původu svého, ježto jí byl přikázal Mardocheus, aby o tom dokonce mlčela. A Mardocheus procházel se každý den před nádvořím domu, ve kterém vybrané panny chovány byly, jsa starostliv, jak se má Ester, a chtěje věděti, co s ní bude.

Když tedy minul čas, nastal dle pořádku den, kdy Ester měla vjíti ke králi. Ta však nehleděla ženského vykrášlení, ale cokoli chtěl Egeus komorník a strážce panen, to jí dal k ozdobě. Neboť byla velmi krásná a pro neuvěřitelnou krásu všem, kteří ji viděli, byla milá a příjemná.

Tedy vedena byla ku králi Asuerovi měsíce desátého, který sluje tebet, sedmého roku vlády jeho. I zamiloval si ji král nade všecky ženy. Došla milosti a blahovůle před ním nade všecky ženy, že vstavil na hlavu její korunu královskou a učinil ji královnou místo Vasti.

Kázal také připraviti hody veliké všem knížatům a služebníkům svým, ke sňatku a k svadbě Estelině, dal úlevu všem krajinám a rozdal dary, velmožnosti královské přiměřené.

* * *

Když Mardocheus býval u brány královské — Ester dosud neprozradila původu a národnosti své dle příkazu jeho. Cokoli totiž on jí přikazoval, zachovávala Ester, a tak všecko činila, jak činívala tehdy, když ji maličkou opatroval — tehdy tedy, když právě dlel Mardocheus u brány královské, rozhněvali se Bagatan a Tares, dva komorníci královští, kteří byli vrátnými, prvního prahu palácového strážci a chtěli povstati proti králi a zavražditi ho.

To však neušlo Mardocheovi. Ihned oznámil to královně Ester a ta králi jménem Mardochea, který tu věc na ni vznesl.

Vyšetřováním byla věc potvrzena i byli oba pověšeni na šibenici. A bylo to napsáno na listy paměmí a vloženo do letopisů před králem.

Potom král Asuerus povýšil Amana, syna Amadatiova, původu agažského. Vyzdvihl křeslo jeho nade všecka knížata, která měl.

Všichni služebníci královští, kteří byli u dveří palácových, klekali na kolena a klaněli se Amanovi. Nebo tak jim byl přikázal král.

Jediný Mardocheus neklekal na kolena, aniž se klaněl jemu. I tázali se ho služebníci královští, kteří vládli u dveří palácových: „Proč proti všem ostatním nezachováváš příkazu královského?"

Když to často říkali, on však jich neposlechl, oznámili to Amanovi, chtíce věděti, setrvá-li ve svém úmyslu. Byl jim totiž pověděl, že je Žid.

Aman uslyšev to, a v skutku shledav, že Mardocheus před ním nekleká na kolena a neklaní se mu, rozhněval se velmi a měl to za nic, aby toliko na Mardochea vztáhl ruce své. Byltě slyšel, že je z národa židovského, ale raději chtěl všechen židovský národ, který byl v království Asuerově, zahladit.

Měsíce prvého — který sluje nisan — léta dvanáctého kralování Asuerova vržen byl do osudí „fur" — to jest hebrejsky „los" — před Amanem, který den a který měsíc měl by povražděn býti národ židovský. I vyšel měsíc dvanáctý, který sluje adar.

Řekl pak Aman králi Asuerovi: „Je národ po všech krajinách království tvého, rozptýlený, a ode všech oddělený, který užívá nových zákonů a zvyků, k tomu i královskými příkazy pohrdaje. Víš dobře, že není užitečno tvé vládě, aby zpyšnělonen národ svobodou. Vidí-li se ti za dobré, rozkaž, ať zahyne, a já deset tisíc hřiven odvážím správcům pokladu tvého."

Sňal tedy král pečetní prsten, kterého užíval, s ruky své, dal jej Amanovi, nepříteli Židů, a řekl mu: „Stříbro, které slibuješ, budiž tvé, s národem tím pak učiň dle libosti."

Byli tedy povoláni písaři královští měsíce prvního, nisanu, třináctého dne téhož měsíce, a psáno bylo, jak Aman rozkázal, ke všem satrapům královým a vladařům krajin i rozličných národů, jak ten onen národ čísti nebo rozuměti mohl, dle rozličnosti jazyků, jménem krále Asuera.

Listy pečetěné prstenem jeho poslány byly po rychloposlech královských do všech krajin, aby pobili a vyhladili všecky Židy, od pacholete až do starce, děti i ženy, jednoho dne, totiž třináctého dne měsíce dvanáctého, který sluje adar, a majetek jejich, aby pobrali.

Tresť listů byla ta, by všecky krajiny věděly, a připravily se na jmenovaný den. Poslové, kteří byli posláni, pospíšili, by rozkaz králův splnili. Výnos králův ihned byl v Susách vyvěšen. Král pak a Aman slavili hody, kdežto Židé všichni, kteří byli ve městě plakali. Es. 1., 2., 3.

Vykopávky na místě, kde stávaly Susy.

Kniha Ester byla napsána v Persii. Má svůj zvláštní ráz. Všecky stránky jejího vypravování jsou naplněny narážkami na mravy a obyčeje královského dvora perského v tehdejší době. Spisovatel knihy Ester svými podrobnými popisy shoduje se s výzkumy učených badatelů naší doby, kteří vykopávkami odkryli světu místo, kde odehrávaly se události vylíčené v knize Ester.

Město Susy, jedno z nejstarších měst světa, leží na řece Choaspu, východním přítoku řeky Tigris, v nesmírné rovině. Bylo jedním z hlavních měst perských až do doby Alexandra Velikého. Ve dvanáctém století po Kristu Pánu úplně zaniklo. Místo, kde město stávalo, označovalo sotva znatelné zvlnění půdy. Stavby vnitřní pevnosti a královských palácu byly pohřbeny pod třemi pahrbky rumu. V tomto pohřebišti někdejší královské slávy zvláště francouzští badatelé hledali a našli její zbytky.

Pokračování

CO JE ADVENT?

Advent je doba očekávání příchodu Kristova. Ne jen vzpomínkou na toto očekávání v dávné minulosti. Liturgie prožívá celé tajemství Kristovo. Proto nám sice pomáhá vžít se do touhy nevykoupeného lidstva po spáse, po příchodu Spasitele, ale chce nás přivést mnohem dál. Kristus se stal, svým vykupitelským dílem, vinným kmenem, do kterého má být naštěpován každý člověk. Bůh, Otec, dárce života, totiž od věčnosti chce, aby, až se uzavřou břehy pozemských dějin, celé lidstvo v nich obsažené tvořilo jeden jediný živý organismus. Chce, aby každý jednotlivec, každá buňka tohoto organismu, byla živena proudem mízy Božího života, který přes Krista tryská z hlubin životodárné Trojice.

Taková je vůle Otcova. Kristus vinný kmen — se tyčí uprostřed lidstva. My, dík křtu, jsme již do něho naštěpováni. To však neničí ani naši svobodu, ani stálou náklonnost k "osamostatnění", k odtržení se od Krista. Je tedy životně důležité, aby proud Božího života nás stále plnějí, přetvářel v Krista. Tento život do nás vlévají svátosti. V nich se znovu setkáváme s Kristem, žijeme se Kristem.

Adventní liturgie v nás chce pěstovat touhu po těchto setkáních s Kristem, po jeho stále obnovovaném příchodu do nás.

Takový postoj ovšem v nás předpokládá víru. Víru, jako nový, nadlidský pohled na sebe a celou skutečnost; víru, jako vzdání se Kristu. Taková víra je ovšem dar Boží. Je tedy třeba se o ni usilovně a vytrvale modlit. Vzdát se Kristu znamená také vzdát se všeho falešného v sobě. Znamená to ovládání, ukázňování, umrtvování Kristu nepřátelského vlastního já.

Advent je tedy doba modlitby a pokání.

Kristus chce do sebe včlenit všechny naše současníky. Tato touha je úměrná jeho lásce: je bezedná, převratná a vynalézavá. Je však také výsostně ohleduplná. Kristus chce, aby se mu lidé odevzdali, protože mu věří a milují ho. Proto do našeho současného světa stále přichází. Přichází ve vanutí Ducha, pronikajícího a zahřívajícího srdce, ve slově pravdy, osvětlujícím lidské mysli; přichází v ohni utrpení individuálních a kolektivních. Mnohé v těchto Kristových příchodech je pro nás tajemné, těžko pochopitelné. Musíme v sobě pěstovat jeho ducha a pozorně a pokorně naslouchat jeho duchu, abychom poznali Pána, jenž přichází. Nesmíme lehkomyslně utíkat za každým závanem hlasu, který hlásá, že Kristus je tu či tam, ve městě či na poušti. Nesmíme však také zatvrdit srdce, uslyšíme-li jeho hlas. Musíme být přesvědčeni, že Kristus, který přichází, je živý: a život není ani zkostnatělá ztrnulost, ani nádorovité vzkypění.

Advent je tedy doba pokorného a rozhodného následování Krista.

Příchod Krista v minulosti i jeho různé příchody v přítomnosti jsou zaměřeny k jeho poslednímu příchodu na konci dějin. I na ten nás připravuje adventní liturgie. Ukazuje nám na tento vrcholný okamžik třídění lidí. Tehdy ti, kdo budou včleněni v Krista jako živé a plodné ratolesti, přejdou s ním do života bez konce. Ti kdo tvrdošíjně odmítali se mu vzdát, do něho se včlenit, nebo se od něho se vzpurným duchem odtrhli a tak buď nepřijali nebo v sobě zabili jeho život, zůstanou bez tohoto života a vejdou do trýznivého prožívání věčné smrti.

Věříme-li však v lásku, která ho přivedla mezi lidi při prvním příchodu, milujeme-li ho pro houževnaté milosrdenství jeho současných příchodů, nemáme se čeho bát: vejdeme s ním do života.

Advent je tedy doba neotřesné křesťanské naděje.

Čtyři adventní týdny jsou také stálou oslavou Ježíšovy matky, Panny Marie. Tato oslava vrcholí v poslední adventní neděli, kdy ji oslavujeme touženým očekáváním již blízkého narození Spasitele, který byl vrcholným smyslem jejího života, radostí a mnohých utrpení.

Naše národní tradice vtělila tuto laskyplnou úctu k svaté Panně do nezapomenutelných roráty mše sv. sloužené ke cti Panny Marie.

Hlavní myšlenky adventních neděl:

První neděle:

Kristus přichází mezi svůj lid jako Spasitel. Buďme připraveni! Naše spása se blíží.

Druhá neděle:

Podle postoje k bližnímu se pozná upřímnost naší přípravy na Kristův příchod. Nestačí se obrátit a smířit s Bohem. Je nutno také se smířit s bližním, protože to je podmínka Božího odpuštění.

Hlavní postavou této neděle je Jan Křtitel, předchůdce Páně, který u Jordánu hlásí obrácení a pokání. Je to nezbytný předpoklad k přijetí Spasitele, který chce přivést svůj lid zpět k Otci.

Třetí neděle:

Bývá označována také názvem "Gaudete!", "radujte se!"

Naše spása je blízko, radujme se! Bůh přichází, aby nás potěšil. Naše očekávání má být trpělivé (Jak 5, 7), bez chvatu a násilí, ale také neochvějně důvěřující (Iz 35, 1) v moc Spasitele (Mt II. 5; Lk 3, 16; Jan I, 26) a radostné (Sof 3, 14-18; I Sol 5 16-24).

Čtvrtá neděle:

Ježíš, náš Spasitel, je Syn Boží a syn Marie Panny. Tato neděle je zaměřena k oslavě Matky Boží. Evangelní úryvky dnešní neděle mluví o ní: Ježíš se zrodí z Marie, snoubenky Josefa, z rodu Davidova (cyklus A, Mt I, 18-24.); anděl zjevuje zázračné vtělení druhé Božské osoby, Slova (cyklus B, Lk I, 26-38); Maria navštěvuje Alžbětu (cyklus C, Lk I, 39-48).

THE GREATER CLEVELAND SOKOLS
are sponsoring a
ST. NICHOLAS DAY DANCE
on Saturday December 4, 1977
at the Sokol Bohemian National Hall
4939 Broadway Ave.
Music will be provided by the JOHN DUSEK Orchestra from 8:00 to 12:00 P.M. — Admission is $1.50.
Chairman is Betty Hosticka of Seven Hills. She may be reached for details at 542-7722.

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

sedím u našeho útulného domku s Terezičkou, slunéčko zapadá a stíny večera se kladou nad krajinou. Ta Boží příroda uléhá ke spánku, ptáčkové zmlkli a kolem se rozprostírá boží klid a mír. Když se tak zamyslíme, tu nás napadá, že den a lidský život mají mnoho podobného. Je ráno, slunéčko pomalu vychází nad obzorem a jeho jiskřivé paprsky se tetelí nad krajinou. Ráno – tot' dětství člověka, který vchází do života. Radost, veselí a dětská jásavost plní srdce člověka. V poledne den vrcholí a slunéčko stojí na vrcholu své dráhy. Poledne člověka, to je když dospěl věku, kdy je na vrcholku své síly, tvořivosti a práce. Jen někteří se dívají zpět do dětských let s uspokojeností a radostí. Mnozí pozdě poznávají, že svá mladá léta promarnili, a že jejich cesta života neodpovídala tomu, co jim mělo přispět ke štěstí a co si přál Otec nebeský, náš Stvořitel. Blíží se večer dne, sluneční paprsky pozbývají na zářivosti, šero pomalu zahaluje krajinu a blíží se noc. Také u člověka se blíží večer života, tělo slábne, pomalu pozbývá svých sil a z bývalého junáka či mladé ženy se stává stařeček či stařenka. Večer života, vlasy svítí stříbrem, tělo se sklání a slábne. Ale ten, kdo žil životem, který odpovídá křesťanské víře, hledí do noci života s jistotou pravdy Slova Božího. Bůh poslal na svět Syna svého jednorozeného, aby každý, kdo v Něj uvěří, spasen byl. My, křesťané víme, že i náš život tmou a nocí smrti nekončí, že opět nastane zářivý den. Tak, jak vychází slunéčko druhého dne po noci, tak i nám vyjde slunce nového života. Ano, po noci lidského života nám věřícím a žijícím dle svatého Evangelia Pána Ježíše Krista, vzejde nový den v životě věčném, v životě v nebeské slávě a radosti. Jen ti, kteří žili ve hříchu úmyslném a nemají víru, pro ty nastává noc bez konce, plná hrůzy a zoufalství.

Milí čtenáři musíme říci, že i ty dny jsou různé, jako je různý život mnoha lidí. Jsou dny plné jásavé krásy, kdy Boží příroda kolem hýří barvami a kdy obloha nekryje ani nejmenší mráček; a jsou dny, kdy bouře a blesky křižují oblohu, kdy vichřice bouráci a voda zaplavuje kraj. Tak je tomu i v lidských životech; někdo má život plný radosti, nic jej nezarmucuje, ale toto zdánlivé štěstí je často neštěstí. Když máme vše, když nás nic neboli, když nás nesouží nemoc, tu se často zapomíná na toho, kdo nám popřává tuto milost; zapomíná se na Boha, který vše řídí, a ten zdánlivý blahobyt – tot' lákadlo k hříchu pýchy, že se bez Boha obejdeme a že ho k ničemu nepotřebujeme. Zapomíná se na modlitbu, zapomíná se na kostel a zapomíná se i na lásku k bližnímu. Vyhledávají se jen světské zábavy a zapomíná se, že jednou každý musí tomu spravedlivému soudci – Pánu Bohu – skládati účty z toho, co mu Bůh svěřil na tomto světě v jeho pozemském životě a co s těmi dary pro druhé lidi udělal.

Nastala tma, jen nebeská obloha je pokryta zářícími hvězdami; mlčíme oba, já i Terezička, až konečně Terezička mě bere kolem pasu a říká: Ani nevíš, tatíno, jak ten večer a ten pohled na nebeské hvězdy mě uklidňuje. Sám vidíš, že všechno má svůj konec na tomto světě. Bůh to vše dobře zařídil, když nám, lidským tvorům, dal ve svém Synu záruku, že noc lidského života je jen přechod do jiného života – s Ním. To je ta Božská láska a spravedlnost; není výsad pro bohaté a slavné, každý musí zemřít a nebesa si nikdo nemůže "koupit". Musíme si je zasloužit svým životem, svými skutky a oddaností za všech okolností do svaté vůle Boží.

Milí čtenáři, víte, jaký je právě tohle Boží dar, když nemocný utěšuje a posiluje víru zdravého?!

Na konci úvahy si dovolím připojiti malou rýmovačku, která by chtěla vyjádřit ten soulad mezi Božskou přírodou a lidským životem:

Nad krajinou, když západ krvácí,
sluníčko se ku spánku kloní,
krajinou vane Božský dech
a v údolí klekání zvoní.

Ticho se kolem rozkládá,
zmlkají ptáčku hlásky,
na nebi vychází hvězdičky,
čisté jak oko lásky.

Uniká horký dech do dálek
chladivý větérek vane,
v kalíšku květů vyprahlých
stříbrná rosa kane.

Nastává všude klid a mír
tak čistý, svatý a ryzí,
i člověk po práci uléhá
únava těla mizí.

A kolem hlavy zmučené
útěcha jemně splývá
a do srdce, v kterém to bouřilo,
se svatý pokoj vlévá.

* * *

Milý Otče Vojtěchu, děkuji Vám jménem celé rodiny za slova útěchy a za Vaše modlitby. Co jste nám řekl v Hlasu Národa o své mamince, bylo pro nás upřímnou a povzbudivou útěchou. Bůh Vás odměň za ta krásná slova, plná křesťanské lásky a naděje.

Též vám všem milým čtenářům Hlasu Národa, kteří posíláte vzpomínkové pohlednice i hmotnou pomoc pro Terezičku, Pán Bůh zaplať za Vaši lásku a obětavost. Nyní musí každý měsíc pět dní Terezička docházet do Watsonovy kliniky, kde ji lékaři dávají něco do krve, co má zastavit růst rakoviny.

Též děkujeme těm čtenářům, kteří nám posílají různé návody a rady, jimiž byla v některých případech rakovina skutečně vyléčena. Zvláště zajímavý je dopis čtenáře z Texasu, ve kterém uvádí mnoho případů vyléčení rakoviny asparagusem.

Milí čtenáři, prosím o modlitby za staré a nemocné, všechny vás pozdravujeme a Bůh vám všem žehnej, zvláště na zdraví.

Karel Pekárek

BERWYN, ILLINOIS:

Milá redakce Hlasu Národa,

Obyčejně do novin nikdy nepíši, jen je čtu od A až do Z, a každý týden se už na ně upřímně těším. Protože patřím k těm, kteří těžce nesli zrušení Tiskárny českých benediktinů v roce 1975, a kteří pak měli radost ze vzniku H.N., jehož sehrstka uvědomělých věřících exulantů v pravý čas ujala, chci vám svou radost ze záchrany českého katolického tisku projevit aspoň tím, že vám dnes posílám zajímavý výňatek z dopisu, který jsem dostal z Evropy, a z něhož je jasně vidět, jak lidé v Československu o sovětské okupaci smýšlejí! A tak si myslím, že to bude čtenáře H. N. zajímat.

Milý bratře;

I když si více-méně pravidelně dopisujeme, jistě jsi vycítil z mých dopisů, že nemohu psát, co bych Ti napsat chtěl. Dnes po prvé Ti píši otevřeně, ponévadž jsem ve svobodné zemi v Západním Německu – a vím, že žádný placený zvědavec nelaude můj dopis otvírat, aby slídil po všech osobních názorech odesílatele tohoto dopisu.

Jak víš, drahý bratře, v roce 1968 nám odešla dcera se svým manželem na západ. Tehdy jsme to dost těžce nesli, ale doufali jsme, že když mají chuť do práce, že se ve světě neztratí. Po několikerém zamítnutí mé žádosti, abych je mohl v Záp. Německu navštívit, najednou si to naše úřady nějak rozmyslely a daly mi blahosklonně povolení k návštěvě Záp. Německa. Odtud Ti tedy píši. Když teď vidím, jak si tu ti mladí žijí, mám radost z jejich přičinlivosti, a jsem přesvědčen, že by si pro své protikomunistické přesvědčení doma v naší vlasti tak spokojeně nežili.

Jak, drahý bratře, víš, od února roku 1948 není v našich svatováclavských zemích dobře. Všechen ten rudý rámus o výstavbě socialismu, dovršování a přestupování norem je hrozný podvod jako je podvodem celá Národní fronta, jednota pracujícího lidu atd. Všechno to drží dohromady obrovský svěrák – strach. Strach z policie, z pracovních táboru, ze sociální diskriminace, z nemožnosti dostat byt, lepší práci či děti na vyšší školu. Kdo se chce mít dobře, musí umět lhát, krást a podlizat. Přetvařovat se. To, že na venkově i v městech se staví, to není nic zvláštního. Naši lidé jsou pracovití, spořiví, a kde celý národ pracuje, něco se vystavit musí. Při svobodě a osobní iniciativě, při neokrádání naší země Sověty - pro sebe a všechny možné afroasijské revoluce – bychom byli u nás za těch třicet let pět krát tak daleko než jsme dnes, bez všech těch ztrát na lidských životech, podlomených zdravích, sebevražd a rozdělených rodin. Mravně a kulturně na ten komunismus naše národy doplatí ovšem víc než hospodářsky.

Nám věřícím zůstává jen pevná naděje, že z toho d'ábelsky vychytralého pronásledování vyjdou jednou lepší a solidnější generace křesťanů – a katolíků zvlášť. Přesvědčivým důkazem pro tento vývoj mi je situace z let 1967 — 68, tak brutálně zaškrcená srpnovou okupací. Od té hrůzostrašné noci z 20. na 21. srpna, kdy nás naši "přátelé" přepadli jako skutečni násilní zloději, dělá Moskva sice všechno možné, aby nás její viditelná vojenská přítomnost nedopalovala, ale v ohledu náboženském nepřátelský postoj režimu jen sílí a přituhuje, zrovna tak jako nedůvěra ke každému, kdo si s někým ze západu dopisuje. O těch krajanech, kteří jim tam u vás slouží a dělají dobré služby, samozřejmě dobře vědí, těm jen rozdávají pochvaly za jejich zaslepenou jidášskou úlohu. Pravdou je, že jsme sověty obsazeni dokonale. Mimo okupačního vojska, pro jehož vojáky se staví celá nová města se vším pohodlím na úkor domácího obyvatelstva – sedí za každým důležitějším úředníkem skálopevný sovětský komunista, a tak už osmý rok drancují naši zemi třikrát tak rychle a daleko víc promyšleně, než to dělali do r. 1968. Naši jedinou naději na zdroj energie budoucnosti – uran – kradou všemi deseti a ještě jim jej musí naši političtí vězni dolovat. Uhlí nám rychle ubývá, i to hnědé, protože z něho děláme benzin. Máme u nás t. zv. plnou zaměstnanost, protože nám lidé dvakrát utekli na západ, v "nápravných zařízeních" pracují vězni zdarma, a všechno, co československé dovedné ruce vyrobí, mohou sověti potřebovat. Při tom si sami určují cenu i kvalitu rud a ropy, které nám posílají, abychom prý nebyli bez práce. Jaká je naše obchodní bilance dovozu a vývozu se sovětským Ruskem, o tom se nikdo z pracujícího lidu nedozví. – Tam, kde v rodině dělá více členů, lidé si vydělají; protože však penězům nevěří - (dvakrát nám již udělal rudý režim peněžní "reformu", takže jsme vždy začínali od nuly!)

lidé nešetří a utrácejí: za auta, motocykly, víkendové chaty, a dostanou-li povolení ke stavbě, snaží se mít rodinný domek. Stavebních míst je však málo, takže tato výstavba je velmi omezená. To konečné ast, milý bratře, víš od pozorných a nezaujatých návštěvníku Československa, kteří k nám od

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

vás jezdí. My se toho o životě u vás dozvíme daleka méně, ačkoliv, kdo u vás byl návštěvou — i když byl předtím privilegovaný komunista doma — mluví pak o Americe s daleko větším obdivem než když se vrátil z Ruska. Víme sice dobře i o nedostatcích a chybách vaší americké svobody, ale protože máme u nás dnes už také Vietnamce, černochy a cikány a všechny možné kandidáty na budoucí revolucionáře, dovedeme si dobře vysvětlit, proč se ve vašich velkoměstech přepadává a tropí ze zahálky zločinnost, zvláště když si u vás může každý koupit revolvér či jakoukoliv střelnou zbraň. Dost se dovídáme o západních zemích na Moravě z rakouské televize a pak z radiových vysílání. Ovšem, jak vysílání z Londýna, tak Hlas Ameriky a Svobodné Evropy jsou komunisty tak účinně rušeny, jako to dělal Hitler za války, že je jejich zpravodajům málokdy dobře rozumět.

Když se dnes tedy zamyslíme nad celou světovou situací a máme pokušení zoufat nad tím, že zlo ve světě dosud stále vyhrává, zatímco bychom si přáli být honem—honem svobodní, musíme si my věřící pokorně kleknout, prosit o denní dávku trpělivosti, vést děti k Bohu a pevně věřit, že ta dnešní Golgota našeho národa a celého nesvobodného světa je jen prodlouženým čekáním na slavné vzkříšení lepší svobody a činorodější víry generací budoucích. Vůbec nepochybujeme o tom, že i tomu komunismu bude jednou konec, že obrácení Ruska bylo předpověděno, ovšem ale s podmínkou nápravy křesťanů a katolíků. Snad je k tomu ještě čas. Je však ale i dost možné, že lidé zůstanou hluší, a pak Bůh sám ví, co na lidstvo čeká — a možná, že to už ani nebude dlouho trvat. Určitě už ne dalších 59 let, od kdy marxistický komunismus svět a lidi trýzní. Nám, obyčejným lidem nezůstává, než dělat dobro i v podmínkách, v jakých žijeme. Tím se staneme lepší, budeme se umět lépe a upřímněji modlit, a Bůh se pak vrátí do našich srdcí, mysli, rodin továren, dílen, škol, radnic i národů. Kdybychom se spolu na této zemi už nikdy nesešli, ten kdo z nás půjde k Bohu dřív, bude orodovat za druhého, za naši i tam tu vaši vlast, slíbeno?

Zde v Bavorsku se mi líbí. Je tu čistý vzduch, lesy všude kolem — jako u nás. Včera jsem byl na houbách, mrazy dosud nebyly. Je tu krásný kraj — druhá strana Šumavy. Vzorně obdělaná pole, drobné rybníky, zurčící potoky a vesnice jsou jako malované. Dík vlhčímu podnebí a hlavně vlhčí půdě měli tu letos i přes dlouhotrvající sucho požehnanou úrodu. Za to u nás bylo letos všude veliké sucho, a jak to vypadá, vánoce budou smutnější. Metrák brambor platíme letos 160 Kčs, loni stál polovic. Už nás nabádají k šetření uhlí, plynu a světla, tak když bude tuhá zima, nebude to lehké. — Kdyby to aspoň ty naše zabednělé soudruhy přivedlo na myšlenku, že jim není nic platné žádné plánování, "nestaví-li dům Hospodin". Poněvadž ale na Boha nevěří — aspoň to tak říkají — budeme se modlit i za jejich obrácení.

K vánočním svátkům Ti, drahý bratře, přeji pěknou pohodu, a do Nového roku hojnost zdraví a Božího požehnání. Na tento dopis mi odpověz sem a ne domů!

Upřímně Tvůj X. Y.

ENDICOTT, N. Y.

Zdravím mockrát čtenáři redakci i všech odběratelů Hlasu Národa! Smutné svátky všech svatých a dušiček přešly! Nenadáli jsme se, že nás opustí náš dobrý syn František! Na svátek všech svatých před 13 lety zemřel můj manžel František. A ten náš syn se letos sejde se svým otcem na věčnosti! Tak náhle nás opustil ve věku 56 let. Byl dřív v nemocnici, dali mu pilulky, že mu to pomůže, že nebude potřeba operace. Přišel domů, na nic si nestěžoval. Prodali dům i restauraci, nechali si postavit krásný dům, abychom se tam přestěhovali, měl mnoho starostí s tím stěhováním, za tři dny bylo vše v novém domě. V pondělí šel znovu do nemocnice, v úterý jej operovali. Když jsme ho navštívili, byl veselý, že prý se operace zdařila. Když jsem plakala, těšil mě, že zas přijde domů. Navštívil ho v nemocnici p. farář M. Wieczorek z kostela sv. Kazimíra. Mnho lidí ho navštívilo v nemocnici. Ve středu, když se vracel ze záchodu, upadl a byl na místě mrtev. Doktoři nevěřili, že by tak náhle zemřel, dali mu umělé dýchání, ale vše marné. Jeho žena se chystala k návštěvě do nemocnice, když zvonil telefon, že on právě zemřel. Moje dcera volala doktora, že já to nepřežiji. On byl tak starostlivý o rodinu a o mne. Nechtěl, abych pracovala, když jsem už byla několikrát v nemocnici s mým srdcem. Měl mnoho přátel. Rev. Gaborik z Kanady psal: Frank byl jako můj bratr, bude nám velmi scházet. Pohřeb měl v pátek. Rev. Douglas se modlil růženec. K pohřebníkovi přišlo na 3 tisíce lidí. Kolumbovi rytíři stáli dva u jeho hrobu, tyčili nad ním šavle, každou hodinu se u něho střídali, jeho šavli mu dali do rakve. Dostal mnoho na mše svaté, 1 kněží měli mši svatou. Zpěváci zpívali přitom píseň k Božskému srdci Ježíšovu. Je pochovaný blízko svého otce. Po pohřbu bylo pohoštění v budově rytířů Kolumbových. Přišel syn s manželkou z Kolorada, Mr. a Mrs. Kuchinski, sestry zemřelého i jejich synové přišli doprovodit svého strýčka.

Mrs. Frances Wiederman.

* * *

Drahá paní Frances,

už z redakce Národa a Katolíka si dobře vzpomínám na Vaše dopisy. Vím tedy, že jste naší dlouholetou věrnou čtenářkou, nyní i odběratelkou H. N. a dopisovatelkou.

Z vděčnosti za Vaši věrnost, za vše, co jste vykonala pro naše lidi za války, po válce a v newyorském svazu pro Boha, národ a vlast — i z naší upřímné krajanské solidarity Vám projevujeme při odchodu Vašeho hodného a starostlivého syna Františka i celé jeho rodině hlubokou soustrast staročeským: Potěš Vás dobrotivý Bůh!

Fr. Vojtěch.

CHICAGO, ILLINOIS:

P.b. P. J. K.

Milí čtenáři a přátelé Hlasu Národa,

srdečně vás všechny zdravím.. Nevím ani proč, ale jako vám někdy nejde z mysli některá písnička, tak mi zase po letech — v blízkosti posvícení, přišlo na mysl říkání, kterému jsem se naučil roku 1910, když jsem chodil v Sudoměřicích u Bechyně v jižních Čechách do druhé třídy obecné školy. Tehdy tam byl řídícím učitelem Emil Prúcha, mezi jmény učitelů si vzpomínám na Švece, Veselého a Mikeše. Jen na jméno kněze, který nás učil náboženství, si zrovna teď nemohu vzpomenout.

Abych se té říkanky nějak "zbavil" a mohl zase myslit na něco jiného, tak ji kladu na papír i pro Vás do novin, protože je i ve své jednoduchosti opravdu poučná. Má tak trochu vztah k posvícení — a naše americké tu bude tento týden — a pak k tomu, jak se my lidé stále holedbáme, čím jsme, jak si závidíme a domýšlíme se o druhých to nejhorší. Tak ta poučná říkanka je o tom, jak chtěl i sám Sv. Petr být Pánembohem, ačkoliv s ním chodil po světě; jak mu jeho božskou moc záviděl, a jak při tom dopadl. Tady to je:

"Šel pán Ježiš s Petrem, v květu byla zem.
Chtěl bych být jen jednou Bohem, přál si Petr. Staň se,mistr kývl. Co se zachtělo mu, hned se stalo. Radoval se Petr, radoval.
Přišli ke vsi, bylo posvícení.
Hudba zněla, zpěv krásně zval.
Pane, zůstaňme zde, občerstvení bude, jídla, pití stůl!
Jak by Mistr prosbě odolal?
Aj, v tom žene děvče hejno hus, má, zpívá, kroutí se:
haj, vy husy, samy jděte v luh!
Dnes se děvče v kole točit musí, opatruj vás zatím dobrý Bůh!
Slyšels, Petře, co máš na starosti? —
S úsměvem Pán učedníku děl.
Zarmoutil se Petr ztesklivostí, když Pán sám si do vsi odcházel.
Potom prut si uříz, na trávníku posadil se trochu mrzutě.
Však ty husy po nepěkném zvyku
vedly si jen hlučně, pohnutě.
Hned se zatoulaly do obilí,
hned si pospíšily
na vodu,
a tak Petr toužil po mistrově příchodu.
Aj tu kráčí mistr z podvečera,
Petr vstříc mu volá:
Pane, nechci být už bohem;
s husama je starost nad starost!
A mistr odpovídá:
Tos měl jenom husy,
copak teprv lidi!
A Bůh, můj Otec a Tvůj Stvořitel, přece jimi nepohrdá,
stará se a čeká, až se umoudří,
polepší a pochopí, co láska
Boží znamená.

Mějte všichni pěkné posvícení, a všechny Vás zdraví

August Losos.

Jára Kohout:

Kormidelník

Tímto se na vědomost dává, že postavy a situace následující povídky jsou vymyšleny. Připomínají-li však postavy a události skutečné, jedná se o podobnost čistě záměrnou.

Byl jednou jeden president v jedné lidové demokratické republice. Velký Mao Ce-tung býval nazýván Moskvou kormidelníkem a takový titul po něm zdědil dotyčný president. Největší námořní velmoc má k tomu důvod udělovat námořní tituly jako kormidelník. Znělo to docela pěkně a krom toho to bylo příléhavé, neboť jak známo, kormidelníci nejsou nejvyššími pány na lodi, naopak, na slovo musí poslouchat kapitána — i když takový kapitán je vzdálen pár tisíc kilometrů. Kreml ovšem netušil jaké svízele přivolá na hlavy státu tím, že ho povýší na kormidelníka. Zní to hrdě, jako kormi-dělník.

Jednoho večera, když po úmorné státnické dřině náš president se uchýlil do svých privátních komnat, jeho paní chot' ho překvapila tímto dotazem: "Máš něco proti tomu titulu? Nemáš, vid'! Já si myslím, že by sis měl skutečně osvojit praxi v kormidlování. Když ti říkají nadřízení kormidelník, tak je více méně tvou povinností vládnout kormidlem doopravdy."

Kormidelník nechtěl o kormidle ani slyšet. Nemiloval vodu. Neuměl plavat. 14 dní do něj panička hučela: "Když se vyučíš kormidelníkem, jednou ti to bude dobré. Co ty víš! Šustne se něco — a ty, jako kormidelník, se vždycky užiješ." Z toho hlediska se najednou celá věc objevila v docela jiném světle a náš president se začal vskutku zajímat.

Netrvalo dlouho a ředitelství paroplavební společnosti se nabídlo, že ho tajně vyučí kormidelnictví, osobu vysoce postavenou. Instruktoři vše mu vysvětlili a nastal den poslední zkoušky na parníku Stalingrad. Lodní siréna teskně zahoukala, lopatková kola se dala do pohybu a tak historická plavba s kormidelníkem, jenž vlastně nebyl kormidelníkem se započala. Po kilometru plavby, po zuby ozbrojený učitel se naklonil k hlavě státu: "Soudruhu presidente, támhle před námi je zakotvený bagr. Vidíš? Tak budeš muset zahnout kapáček do prava." Vypadalo to, jako by kormidelník neslyšel.

"Soudruhu presidente", opakoval učitel naléhavěji: "Řízni to drobet do prava, vidíš ten bagr?" Nic se nestalo a Stalingrad se plnou parou hnal stále vpřed. — "Soudruhu presidente . . ." zaúpěl zmatený instruktor . . . "Vem to do prava! Cí fix. Zahni do prava nebo narazíme!" Dva příslušníci závodní milice ztuhli a namířili odjištěnými samopaly na učitele plavby, zatím co president velikým hlasem děl: "Do prava? Nikdy! To by bylo úchylkářství a hanebná zrada na Sovětském svazu. A dokud já jsem kormidelníkem na této lodi, tak . . ." Nedořekl, neboť došlo k ukrutné srážce, jelikož zakotvený bagr se nehnul. A tak Stalingrad se začal potápět. Rozčilené hlasy posádky bylo slyšet z podpalubí. Příslušnici závodní milice zastřelili jeden druhého. Zkrátka vypukla nepopsatelná panika.

Pan Leopold Kropáček, starý mládenec, drogista bez místa, seděl na lod'ce cirou náhodou zakotvené nedaleko místa neštěstí a chytal ryby. Místo parmy vylovil z vody muže, jehož tvář mu byla povědomá. Když mu dávali řád, dozvěděl se, že vytáhl presidenta. Rozčílil se: "Kdybych ho byl poznal, tak jsem ho místo tahání bacil veslem!" Kropáček je teď na psychošce. Z toho plyne naučení: "Není radno tahati presidenty z vody". Titul president-kormidelník byl Moskvou změněn na president pilot. On také neumí litat, ale na všechno naleti.

JÁRA KOHOUT

jako v loni jezdí po Evropě a obveseluje krajany v patnácti městech. Při tom propaguje knihu svých hereckých vzpomínek a humorné hovory, které právě nahrála společnost EDAS na dvou kasetách. Jsou to:

Silvestr
s Járou Kohoutem
a
Poručání pro zasmání

Možno objednati přímo u
Járy Kohouta,
chcete-li o vánocích či o Silvestru rozesmát i toho nejzachmuřenějšího přítele

25-40 87th Street
Jackson Heights, N.Y.
New York 11369
Telefon: (212) NE 9-0705

PRONAJMU —

4-pokojový vytápěný byt v blízkém sousedství katol. kostela "Epiphany" u 26. ul. v Chicagu. Nejraději pro starší lidi slovanského původu. Volejte: 581-2145.

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH MISIÍ

O tuto část výstavního stánku Českých katolíků ve Filadelfii se nejvíce zasloužil Msgr. Petr Lekavý z Cavalier, N.D. a malířka Alena Pokorná z Chicaga.

P. Jaroslav Popelka, T.J.

Účast kalifornských krajanů na eucharistickém světovém kongresu ve Filadelfii

"České nebe" v našem stánku na světovém euchar. kongresu. Vpravo mistr Jiří Zavřel.

Tisíce mil od Kalifornie vzdálené město, ve kterém se měl konat světový eucharistický kongres, bylo svým parným počasím málo přitažlivým místem, kde by kalifornští krajané chtěli ztrávit část své letní dovolené. Co však hlavně rozhodlo o tom, že se přece jen našlo několik krajanů v Los Angeles, kteří se rozhodli vykonat tuto časově i finančně nákladnou cestu, bylo utvoření Českého národního výboru pro 41. mezinárodní eucharistický sjezd ve Filadelfii, který měl řídit a povzbuzovat českou účast na tomto světovém kongresu.

K utvoření tohoto výboru přispěla okolnost, že Filadelfie byla diecésním městem a působištěm našeho blahoslaveného krajana biskupa Jana Nepom. Neumanna, který tam pracoval pro spásu duší, tam i zemřel a byl pochován. Po nějakou dobu se počítalo s tím, že na kongres přijede i svatý Otec Pavel VI. a při této příležitosti uskuteční i svatořečení blahoslaveného Jana Neumanna. Tato okolnost přímo volala po tom, aby česká účast na tomto kongresu byla co největší. To ovšem vyžadovalo namáhavé organizování.

O vytvoření českého přípravného výboru pro 41. eucharistický kongres se jistě nejvíce zasloužili: J. E. John L. Mořkovský, sídelní biskup diecése Galveston-Houston, Msgr. Petr Lekavý z Cavalier v Sev. Dakotě, P. Alois Vyoral, S.D.B. z New Rochelle, N.Y., a jiní. Nejtěžší úkol však připadl předsedovi přípravného výboru dr. Ludvíku Němcovi jako jedinému českému knězi, který bydlí v obvodu města Filadelfie.

Obtížnost jeho úkolu byla zvýšena tím, že ve Filadelfii žije jen poměrně malý počet českých krajanů a tím menší počet věřících katolíků, ochotných nebo volných k organizační práci. Přesto se našlo několik dobrovolníků, jejichž ochota byla doplněna velkomyslným porozuměním řeholních Sester koleje Mt. St. Joseph, kde Otec Němec vyučuje i bydlí. Bez jejich všestranné pomoci by se nikdy česká účast na kongresu nesetkala s takovým úspěchem, jaký se podařilo uskutečnit.

Kalifornii — pokud je nám známo — zastupovalo celkem sedm krajanů z Los Angeles, členů české Mise sv. Cyrila a Metoděje. Byli to manželé Stanley a Anežka Brožkovi, pí. Zdeňka Riesnerová a její dcera Marcelka (Evička velkodušně převzala vedení obchodu v jejich nepřítomnosti), dále mistr Jiří Zavřel s českým duchovním správcem P. Jar. Popelkou, S.J., a pí. Anna Řeháková, která v té době zrovna pobývala v Pennsylvanii.

Nejistota stran počtu ve Filadelfii ovlivnila snad rozhodování u těch, kteří se nemohli přihlásit k arcidiecésní výpravě do Filadelfie, jež byla časově i finančně nákladnější. Informace tehdy hlásily, že jen v rámci diecésních výprav lze zajistit na kongresu přenocování. Přesto se naše účast z Los Angeles přiřadila k těm, kteří se zasloužili o úspěch české representace na kongresu.

Při našich českých bohoslužbách jsme vykonali několik sbírek na tento účel, dámský výbor mise odevzdal svůj dar, mistr Jiří Zavřel namaloval pro výstavku v Civic Centru několik obrazů, zprostředkovali jsme zapůjčení repliky svatováclavské koruny z musea v Carlsbad v Kalifornii a měli jsme k disposici národní betlém od české umělkyně M. Fischerové - Kvěchové. Betlém však nebyl vystaven, protože čeští krajané z Texasu zaslali pro výstavu jiný národní betlém, který tam budil pozornost.

Replika svatováclavské koruny, která na české výstavě měla všem návštěvníkům připomenout eucharistickou úctu sv. Václava a českého národa, byla zapůjčena pro tuto příležitost laskavostí p. B. M. Christiansense z Carlsbadu, jemuž náleží museum, v němž se tato zdařilá kopie svatováclavské koruny chová. Koruna je však majetkem místní společnosti "Del Norte Gem & Mineral Society" v Carlsbad. Její členové ji zhotovili nákladem několika tisíců dolarů a prací několika měsíců.

Podnětem ke zhotovení přesné kopie proslavené koruny bylo vypravování a nadšení manželů B. M. Christiansenových, kteří při návštěvě v Praze obdivovali původní svatováclavskou korunu, zhotovenou na rozkaz císaře Karla IV. v r. 1346, aby zdobila sochu sv. Václava a sloužila při korunovaci českých králů.

Návštěva těchto kalifornských manželů z Carlsbad země za železnou oponou v r. 1961 měla zvláštní příčinu: jejich cílem bylo shlédnout město, po němž jejich kalifornské bydliště dostalo jméno. Vypravuje se, že jeden z původních usedlíků té krajiny, John Frazer, při kopání studně našel minerální vodu, která se při pozdějším zkoumání ukázala téhož složení jako jeden z lázeňských pramenů v Karlových Varech. Objev minerální vody vedl k založení lázní a hotelů, a k pojmenování místa "Carlsbad".

Dnes již neexistují v Carlsbadu lázně, ani původní hotely, ale soukromé museum zvané "Old Karlsbad" chová nejen drahocennou repliku svatováclavské koruny, ale i několik obrazů Karla IV., Karlštejnu, a jiné památky, připomínající naši vlast. Je tam i replika původního bytu Antonína Dvořáka, když bydlel v Karlových Varech, původních rozměrů, ale bez nábytku. Pamětní deska upozorňuje návštěvníky na českého umělce Antonína Dvořáka. Našim krajanům je však tato propagace naší vlasti málo známa.

Přeprava této nádherné kopie ve dvojitém pouzdře se z počátku setkávala s mnohými těžkostmi, ale nakonec se vše vyřešilo snadno, a koruně se na letišti i v letadle dostalo královské pozornosti. Jen kvůli ní jsem byl pozván do čekárny první třídy, a také na zpáteční cestě koruna byla uložena v I. třídě letadla. Stejné pozornosti se těšila i na výstavě u všech návštěvníků české exposice v Civic Center, a byla vhodným doplňkem ústřední sekce s Pražským Jezulátkem.

Pojistku na 25.000 dolarů, která byla vyžadována při přepravování koruny, ochotně zaplatil p. Adolf Whitney z Chino, Calif.

Ještě jeden přínos znamenala naše malá skupina z Los Angeles pro úspěch české účasti na eucharistickém kongresu: pí. Zdeňka Riesnerová s Marcelkou se obětavě nastrojily do krásných národních krojů, kterými obohatily krojované skupiny z Chicaga, z New Yorku a odjinud, zvláště při slavnostní české mši svaté u sv. Petra, kde je pochováno tělo blah. Jana Neumanna.

Předpokládám, že ještě jiné stati v H.N. názorně vyjádří všem čtenářům, zvláště těm, kterým nebylo možné se zúčastnit kongresu, nezapomenutelné dojmy, obsah a vroucnost sobotní české mešní oběti, kterou sloužil za účasti mnoha kněží a věřících nejd. Otec biskup Jan Mořkovský.

Proto se ani nesnažím být jen stručně — zachytit programový obsah a průběh kongresových bohoslužeb, projevů, průvodů a pořadu, které jednotlivec nemohl všechny vyslechnout nebo navštívit. Jenom dodatečným studiem zpráv o kongresu v časopisech, naslouchánim nahrávek a jinými prostředky lze si učinit obraz, a aspoň částečně ocenit všechny práce přípravných výborů, jejich rozsah, plánovitost, bohatost a vroucnost, které se setkaly se všeobecným úspěchem. Přesto se domnívám, že každý návštěvník kongresu, i kdyby se jeho účast vztahovala jen na závěrečný den, si odnesl z kongresu eucharistické nadšení, posílení a obnovení víry.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Phone: 181-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domáci uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

TISKOVÁ ZPRÁVA II/15

SCHŮZE VÝKONNÉHO VÝBORU RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Výkonný výbor Rady svobodného Československa se sešel 13. listopadu v New Yorku, aby vyslechl zprávy o činnosti za uplynulé období a porokoval o příštích plánech.

Schůzi zahájil místopředseda výboru dr. J. Mrázek. Jeho předseda dr. M. Povolný podal zprávu o základních posláních Rady v rámci mezinárodní situace a poměrů v Československu. Politický tajemník dr. J. Horák referoval o činnosti v Americe i Evropě, o stycích s politickými činiteli vlád západních zemí, o informační práci (Tiskové zprávy, Newsletter) a o organizačních záležitostech. V. Ryšavý podal zprávy finanční. Předseda dr. Povolný přečetl referát dr. Hubého o činnosti evropských členů Rady.

Přítomni členové výboru, kteří v hojném počtu přijeli ze Spojených států a Kanady, včetně předsedy zastupitelstva R. Fraštackého, se vyjádřili k referátům, debatovali o běžných záležitostech, včetně otázky členství, a schválili řadu návrhů, z nichž vyjímáme následující: RSČ se znovu zapojí do činnosti Shromáždění porobených národů (ACEN), kam jmenovala dr. M. Kvetku delegátem a dr. J. Horáka jeho zástupcem. Byl schválen dopis Jimmy Carterovi. Zahájí se přípravy na rok 1978, 60leté výročí Republiky, 30. výročí komunistického puče a 10. výročí Pražského jara. Budou dále shromažďovány dokumenty o porušování Helsinské dohody pro bělehradskou konferenci. Byl schválen text poselství k domovu. Souhlasilo se, aby Rada pokračovala v spolupráci s organizacemi amerických občanů i občanů jiných států se společnými zájmy, avšak aby si udržela postavení nezávislosti jako mluvčí Čechů a Slováků ve vlasti. Byly schváleny návrhy, jak získat další finanční prostředky na rozšíření činnosti.

U příležitosti zasedání výkonného výboru dostala RSČ pozdravné dopisy od nově zvoleného senátora za stát New York Daniela P. Moynihana, presidenta AFL/CIO George Meanyho a kongresníků z města New Yorku Mario Biaggiho a Edwarda I. Kocha.

Dopis nově zvoleného senátora za stát New York Daniela P. Moynihana:

"Doufám, že výkonný výbor Rady svobodného Československa, který se schází v přátelském ovzduší (13. listopadu v New Yorku) bude úspěšný v plánování své činnosti v následujících měsících. Naše země potřebuje vaši pomoc v utváření zahraniční politiky, která bude plnit své závazky vůči lidským právům všeobecně a specificky k těm, která jsou uvedena v prohlášení lidských práv v Helsinské dohodě."

Daniel P. Moynihan
11. list. 1976

Dopis presidenta AFL/CIO George Meaniho:

"Zdravím Radu svobodného Československa u příležitosti listopadové schůze jejího výkonného výboru.

Práce Rady směřující k upevnění jejích cílů a k podpoře svobodných lidí v celém světě je účinným prostředkem jak povzbudit ty ve vaší zemi, kteří touží po svobodě.

Doufejme, že čeští a slovenští občané, kteří trpí pod sovětskou okupací a politickou nadvládou povedou úspěšně Východní Evropu k svobodě a demokracii, k partnerství se západem."

George Meany
8. list. 1976

Dopis kongresníka z New Yorku Mario Biaggiho:

"Posílám vřelý pozdrav členům výkonného výboru Rady svobodného Československa ... Chci pokračovat ve snaze, aby naše země vedla v boji za lidská práva a právo sebeurčení pro všechny. Je tomu více než 8 let co Sovětský svaz zahájil surovou invasi Československa v době, kdy jeho lid počal užívat rostoucí svobody. Sovětský svaz opanoval Československo, avšak nezlomil ducha odporu Čechů a Slováků, kteří se nevzdávají naděje, že jednou budou opět svobodni. Tento boj se nesmí opustit, dokud cíl svobody nebude dosažen. Snahy Rady svobodného Československa jsou a budou prostředkem jak pomoci lidu v Československu. Budete mít mou plnou podporu."

Mario Biaggi
8. list. 1976

Dopis kongresníka z New Yorku Edwarda I. Kocha:

"Jsem rád, že výkonný výbor Rady svobodného Československa zasedá v New Lorku. Neutuchající touha a vůle po svobodě v srdcích a myslích Čechů a Slováků v okupovaném Československu, kterou sdílejí zdejší potomci Čechů a Slováků, jistě povedou k svobodnému Československu, osvobozenému od sovětské nadvlády. Je mi cti, že mohu pracovat s vámi, aby se tento cíl uskutečnil."

Edward I. Koch
8. list. 1976

□

POSOLSTVO DOMOVU

Sestry a bratia v rodnej domovine, — Posielame vám pozdrav zo zasadania Výkonného výboru Rady slobodného Československa. Domnievame sa, že máme povinnosť vás informovať ako sa Západ díva na našu vlasť a jej postavenie v medzinárodnom svete. Po 7 rokov okupácie pokus režimu, dosadeného okupantami, predstaviť Československo ako nezávislú krajinu sa nepodaril. Snahy Husákovho režimu, úvahy režimistickej tlače stroskotaly. Západný svet, ktorý sleduje, čo sa u nás deje, považuje Československo za oblasť na úrovni sovietskych socialistických republík, za štát bez nezávislého politického života. Aj vedúci predstavitelia komunistických strán na Západe považujú domácich komunistov za lútky sovietskeho imperializmu, pariov vo svetovom komunistickom hnutí, udržujúcich sa pri vesle len zásluhou Brežnevovej doktríny. Dobre viete, prečo je to tak a prečo medzinárodna prestíž Československa tak hlboko klesla. Je to vinou komunistov. Slúžia sovietskému imperializmu a rozišli sa s našou historickou tradíciou. — Je vašou zásluhou, že ste sa nepodrobili tak zv. konsolidácii a normalizácii. Pochopili ste, že režim chcel len vaš súhlas. Sme vám vďační, že vzdorujete nástrahám okupačného režimu, že s jeho politikou nesúhlasíte. — Détente nezaslúžene odsunula problém ujarmených národov do pozadia. To musíme v exilu i doma vziať do úvahy. Ale, ako americké voľby ukázaly, odsunutie neznamená, že Západ nevie. Keď sa začaly analyzovať výsledky politiky détente, americké úradné miesta konštatovaly, že pomery v strednej a východnej Európe sú nenormálne, že tam hocikedy môže vzplanúť vážna kríza. Západ dal Moskve na vedomie, že má od vynucovaného priateľstva upustiť prv ako by situácia prepukla v svetový mier ohrozujúcu krízu. — Našou povinnosťou v exilu je neustále upozorňovať na váš osud, že Husákov režim ani po podpísaní Helsinskej deklarácie nerešpektuje naše národné a občianske práva. Na vás zostáva, aby ste nepremeškali nijakú príležitosť, aby ste podľa vlastného výberu dali režimu znať, že s ním nesúhlasíte.

POZVÁNÍ NA BAZAR ČŽNR

Pilné ruce členek Československé Ženské národní rady v exilu pracují již mnoho týdnu na přípravách jejich tradičního podniku — předvánočního dobročinného bazaru, který se koná v neděli, 5. prosince, v sálech Olympic a Camelia v budově Olympic na Čermákově třídě v Cicero.

Hosté budou mít příležitost k shlédnutí a nákupu rozmanitých uměleckých předmětů, vánočních dárků, ručně vypracovaných vkusných ozdob, cukroví na stromeček i na vánoční stůl, a vždy oblíbených košíčků s výborným, domácím, čajovým pečivem a překrásně zdobených perníčku.

Výstava a prodej se budou odbývat v sále Camelia, a unavení nákupem a prohlídkou si návštěvníci mohou odpočinout v sále Olympic, kde budou podávána teplá jídla, polévka, párky, obložené chlebíčky, dorty a káva, a samozřejmě bude otevřen i bar pro žíznivé.

Bazar ČŽNR je pořádán pro vás a vaše rodiny. Přijďte proto všichni, přiveďte své děti a přibližte si kouzlo vánoc u nás doma. Ve 3 hodiny odpoledne předvede dětský soubor vánoční besídku, protkanou zpěvem tradičních koled a pásmem recitací. Program vyvrcholí příchodem Mikuláše, anděla a čerta a bude následovat nadílka dětem. Prosíme rodiče, kteří chtějí dát dárky dětem na bazaru, aby laskavě připravili pouze jeden balíček pro děcko, vzhledem k časové tísni.

Bazar začíná v 11 hodin dopoledne a potrvá do 6 hodin večer. Během odpoledne budou též vylosovány hodnotné ceny v štěstěně. ČŽNR vás co nejsrdečněji zve a těší se, že se všichni přijdete alespoň na chvilku nadýchnout vůně drahého domova. Vstup na bazar je volný.

Věra Rokničková

ČS. ŽENSKÁ NÁRODNÍ RADA v exilu

vás srdečně zve na

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ BAZAR

V NEDĚLI 5. PROSINCE 1976

od 11 hodin dopoledne do 6 hodin večer
V SÁLECH OLYMPIC a CAMELIA
6146 záp. Čermákova tř., Cicero

- *Vkusné a praktické vánoční dárky, umělecké předměty, ozdoby na stromeček, košíčky s čajovým pečivem, zdobené perníky*
- *Teplé obědy — nápoje — káva a dorty*
- *Dětský vánoční program s nadílkou od Mikuláše ve 3 hod. odpoledne*
- *Vstup volný*

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE

a třeba i začátečníky v obrábění kovu: pozorně snažívé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Žádejte mluvit s "John".

Nový pres. Carter chce postupovat opatrně ve své hospodářské politice

Plains, Ga. — Jimmy Carter při své předvolební kampani ostře kritizoval administraci presidenta Forda, za níž nezaměstnanost dosahuje 7.9 procenta; sliboval, že za jeho presidentství nezaměstnanost bude snížena na 4 procenta. V pondělí 15. listopadu při tiskové konferenci však mluvil střízlivěji. Přiznal, že za jeho prvního presidentského mandátu nezaměstnanost bude vysoká, 5 až 7 procent; pouze prý za jeho druhého termínu, to je po roce 1980, bude možno ji snížit na 4 až 4.5 procenta.

Zároveň řekl, že jeho cílem bude 5 až 6procentní roční ekonomický vzrůst, zatím co inflaci bude možno držet na čtyřech až pěti procentech a federální rozpočet bude moci být vyrovnán. Jeho poradci mu prý navrhují, aby programy na zvýšení počtu pracovních míst byly uskutečněny nikoliv celonárodně, což by vyvolalo vysokou inflaci, nýbrž pouze v nejpotřebnějších a hospodářsky málo favorisovaných částech země.

Carter je už také velmi opatrný ve věci dřívějšího slibu, že daně budou sníženy o 10 až 20 bilionů dolarů. Jeho poradci totiž poukazují na to, že dosud nevíme, kterým směrem americká ekonomie půjde v blízké budoucnosti! — zda nynější ekonomické zpomalení je pouze dočasným zjevem, po kterém bude opět následovat ekonomický rozmach, anebo je-li začátkem dlouhé periody hospodářské stagnace, případně i nové recese. Skutečný směr americké ekonomie bude možno poznat teprve až za několik měsíců. Velké snížení daní, rozhodnuté za nevhodných okolností, by vyvolalo silnou inflaci.

Někteří Carterovi poradci vyslovili domněnku, že nynější hospodářské zpomalení je způsobeno nezvyklým zjevem: federální vláda vydává méně, než je jí v rozpočtu přiděleno. Bude nutno nalézt vysvětlení tohoto ojedinělého zjevu. Je možné, že peníze jsou ve skutečnosti vydávány, avšak výdaje nejsou náležitě zaznamenávány. Také je možné, že jednotlivé vládní úřady přehnaly odhady o svých skutečných potřebách. Posléze je také možné, že se konají příliš velké průtahy při uskutečňování vládních projektů; pak by zmíněný zjev měl na svědomí aspoň zčásti nynější hospodářské zpomalení.

Carter také nevylučuje možnost, že nynější konservativní předseda Národní banky (Federal Reserve System) zůstane i za jeho presidentství ve své funkci. Tím by bylo zaručeno, že do hospodářského oběhu nebude pumpováno příliš mnoho oběživa, které by jen opět snížilo hodnotu amerického dolaru.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

12. kolo —

BOHEMIANS—SPARTA 2:1

Branky: Kanonýr Panenka oklamal celou obranu Sparty, dvakrát naznačil střelu a teprve po třetí vypálil bombu, proti které byl brankář Poštulka bezmocný — 1:0. Bičovský hlavou po ideálním centru Panenky zvýšil na 2:0. Jediný gól Sparty vstřelil Urban z trestného kopu asi z 25 metrů. Klokani zvítězili zaslouženě, většinu utkání měli převahu a hlavně měli Panenku.

DUKLA—SLAVIA 2:0

Branky: Gajdoškův rohový kop, hlavička Bílského a Dukla vedla 1:0. Dvořák prošel skvěle polem, našel volného Vízka a ten byl autorem druhého gólu. Oba týmy předvedly prvotřídní a ve vysokém tempu vedený fotbal. Slavia prohrála protože jí chyběla účinná koncovka. Bez Fr. Veselého (tři žluté karty) byli slávisté v útoku poloviční celkem.

OSTRAVA—SLOVAN 2:1

Branky: Slovan se ujal vedení gólem, který dal Novotný hlavou. Vyrovnávací gól vstřelil do šibenice Nesrsta, který hrál výborně na to, že si odbýval ligový debut. Vítězný gól zaznamenal Kvasnica po rohovém kopu patičkou. Zápas vyřazených z poháru Evropy vyhrála po zásluze Ostrava. Slovan nastoupil s celou řadou náhradníků, kteří bojovali, ale do šancí se však nedostávali.

VSS KOŠICE—PLZEŇ 3:6

Branky: Plzeňský Sloup hlavičkou po chybě brankáře Barance — 0:1. Hoholko využil zaváhání obrany Plzně a vyrovnal na 1:1. Berger nasadil k ráně a ze třiceti metrů bombou vrátil Plzni vedení — 1:2. Štafura vystřelil, odražený míč se dostal ke Gallisovi a bylo opět vyrovnáno — 2:2. Za ruku Minaříka byla Plzeň potrestána penaltou, kterou proměnil Hoholko — 3:2. Poté už dávala góly jen Plzeň. Nejdříve vyrovnal Sloup; po akci Hřebíka Uličný zvýšil na 3:1; Bican po centru Hřebíka vsítil pátý gól a skóre ukončil Jelínek — 3:6. Plzeň předčila domácí po všech stránkách.

INTER—FRÝDEK-MÍSTEK 1:1

Branky: Marchevský převzal míč od obránců, utekl s ním, prošel obranou Interu, přihrál volnému Levinskému a ten s jistotou dal gól — 0:1. Petráš se dostal do pokutového území hostí, kde ho faulloval brankář Jurásek a nařízenou penaltu proměnil Jurkemik — 1:1. Frýdek-Místek bojoval o každý míč a bod získal naprosto zaslouženě. Inter měl slabinu v útoku.

TRNAVA—ŽILINA 1:0

Branka: Kuna střelou z dálky. Trnava prokázala vzestupnou formu. Žilina byla se střelbou na štíru.

TRENČÍN—LOK. KOŠICE 3:0

Branky: Koronczi po přihrávce Ančice — 1:0. Znovu Koronczi a opět z přihrávky Ančic — 2:0. Ančicova přihrávka našla Rusnáka a ten bombou z 20 metrů uzavřel skóre na 3:0. Od 17. min. hrála Lok. Košice bez vyloučeného Józsi a domácí v početní převaze snadno zvítězili.

TEPLICE—BRNO 0:0

Ani jedno mužstvo si nevytvořilo brankovou příležitost, a tak jsou nuly ve výsledku.

Tabulka po 12. kole

1.	Dukla Praha	27:11	20
2.	Slavia Praha	23:13	15
3.	Inter Bratislava	23:15	14
4.	Brno	18:15	14
5.	Trenčín	18:18	13
6.	Slov. Bratislava	16:14	12
7.	Lok. Košice	18:16	12
8.	Plzeň	16:16	12
9.	Ostrava	16:16	11
10.	Bohem. Praha	11:14	11
11.	Žilina	15:13	10
12.	Teplice	16:21	10
13.	Sparta Praha	14:20	10
14.	Trnava	9:18	10
15.	Frýdek-Místek	9:15	9
16.	VSS Košice	17:31	7

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-1-9633

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

13. kolo —

Pov. Bystrica—Jablonec 0:4

Branky: Šedivý 2, Gergel, Jarolím.

Třinec—Prešov 1:0

Branka: Krajčovič.

RH Bratislava—Ban. Bystrica 0:1

Branka: Farkaš (z penalty)

Michalovce—Děčín 1:2

Branky: Rončinský (z penalty) — Sýkora, Černý.

Vítkovice—Nitra 3:2

Branky: Šreiner 2 (jedna z penalty), Heczko — Horn, Fekiač.

Kladno—Vlašim 0:0.

Příbram—Bohumín 0:0

Martin—Bardějov 1:0

Branka: Topercer.

První tři týmy v tabulce po 13. kole

1.	Prešov	27:8	21
2.	Ban. Bystrica	23:7	20
3.	Jablonec	29:9	19

Český pohár v kopané

(čtvrtfinále)

Bohemians Praha—Jablonec 1:2

Branky: 13. min. Panenka naznačil střelu pravou nohou, ale vystřelil levou asi z dvaceti metrů přesně do pravého horního rohu — 1:0. 35. min. Helešic po kopu z rohu vyrovnal na 1:1. 91. min. Kopenec přihrál před branku. Dozorec se dobře uvolnil a technickou střelou zajistil vítězství Jablonci. Jablonec vyhrál zaslouženě, protože byl důraznější a rychlejší. Vcelku Bohemians zahrál dobře jako obvykle Panenka, který dal vedoucí branku, pak ještě nastřelil tyč.

Sparta Praha—Vítkovice 3:1

Branky: 28. min. brankář hostí Obal podběhl centr Čermáka z pravé strany a Stratil zasunul hlavou pohodlně míč do sítě — 1:0. 90. min. po skrumáži před sparťanskou brankou následovala bomba Gríka a bylo vyrovnáno. V té době byl zraněn brankář Sparty Kislinger, který nemohl být vystřídán, protože Sparta před tím již dvakrát střídala. Navíc od 70. min. hrála o deseti, když se zranil Melichar. Nakonec v prodloužení si pojistila postup dvěma brankami. 94. min. Veselý byl sražen v trestném území a penaltu jistě proměnil Vdovjak. 112. min. Nevrlý trefil na desítce špatně míč, jeho slabá střela proklouzla Obalovi mezi nohama — 3:1.

Brno—Slavia Praha 2:1

Branky: Kotásek obešel obránce Slavie Paurika i Biroše, nacentroval a Bureš dal vedoucí gól Brna. 49. min. Pešicího trestný kop šel přesně na hlavu Z. Klimeše a ten zvýšil na 2:0. 70. min. Svoboda prošel mezi stopery domácích a snížil na 2:1. Slavia hrála otevřenou hru, ale do šancí se dostávala zřídka. Brno vedlo už 2:0 a postup do semifinále si nenechalo vzít.

Teplice—Poruba 3:0

Branky: Štarch, Melichar, Fišer. Tepličtí nastoupili s několika náhradníky a převyšovali soupeře v každém směru.

Slovenský pohár v kopané

(semifinále)

Lok. Košice—Trenčín 3:1

Branky: Suchánek (z penalty), Pencák, vlastní Križko — Ančic. Lok. Košice převyšovala, hosty z Trenčína po všech stránkách a zaslouženě postoupila do finále.

Žilina—Inter Bratislava 2:0

Branky: Tománek a Chobot. Domácí byli lepší a výhru si zasloužili. Inter zklamal na celé čáře.

POK

★

Přátelské mezistátní zápasy v hokeji

ČESKOSLOVENSKO—SSSR 5:3

Branky: Jiří Novák a Marian Šťastný po 2, Pouzar — Anisin, Petrov, Šalimov.

Sestava: Holeček (Sparta) — Machač (Brno), Pospíchal (Kladno), Bubla (Litvínov), Kajkl (Plzeň), Kaberle (Kladno), Chalupa (Jihlava) — Černík (Jihlava), Nový (Kladno), Augusta (Jihlava) — bratři M. a P. Šťastní (Bratislava), Pouzar (Č. Budějovice) — Martinec, Jiří Novák, B. Šťastný (všichni Pardubice). Trenéři Gut a Starší. Znamenitě zachytal Holeček. Překvapil útok Petera Šťastného, který dal tři branky. Vysoký standard odvedla i pardubická řada. Střelecky naprázdno vyšel Nového útok, i když i on si vytvořil gólové šance. Čs. mužstvo hrálo s velkým nasazením a mělo dostatek sil po celý zápas. Čs. tým hrál bez Dvořáka (Č. Budějovice) a Hlinky (Litvínov), kteří jsou zraněni. SSSR hrál v nejsilnější sestavě a přijel do Prahy s 25 hráči. Utkání se hrálo v pražské Sportovní hale a přihlíželo 14.500 diváků (vyprodáno).

ČESKOSLOVENSKO—SSSR 3:6

Branky: Bubla 2, Machač — Michajlov 2, Balderis, Kapustin, Repněv, Petrov.

Sestava: Crha (Pardubice) od 31. min. Holeček — Machač, Pospíšil, Bubla, Šándrik (Bratislava), Kaberle, Chalupa — Ebermann (Plzeň). Nový, Jiří Holík (Jihlava) — bratři M. a P. Šťastní, Pouzar — Černík, Havlíček (Jihlava), Augusta — Martinec, Jiří Novák, B. Šťastný. Pro odvetný zápas čs. trenéři uplatnili změny v sestavě. Po zranění Holečka v prvním zápase dostal příležitost Crha, ale po pěti brankách ho vystřídal Holeček. Šandrik nastoupil na místo Kajkla, zraněného v prvním zápase. Snažil se ze všech sil, ale v některých okamžicích však ztrácel potřebnou orientaci. Debutoval Havlíček v řadě, která si tak úspěšně vede v dresu Jihlavy. Proti prvnímu zápasu mělo čs. mužstvo lepší nástup, ale to nejdůležitější, účinná střelba nevycházela; v koncovce se neprosadilo ani v početní převaze. Čs. tým trochu zlomily dvě branky, které nepadly z vyložených brankových šancí soupeře. Rozhodčí Švéd Lindgren nepůsobil příliš jistým dojmem a přispěl k nervózní atmosféře, jenž zápas pokazila. Hrálo se opět v Praze před vyprodaným hledištěm.

Výběr Československa, složený z hráčů Kladna a Pardubic (pochopitelně bez seniorských a juniorských reprezentantů) sehrál dva přátelské zápasy s hokejisty Východního Německa.

Výběr Československa—NDR 2:2

Branky: Nešťák a Kaďousek (oba Pardubice) — Slapke, Thomas. Přátelské utkání se hrálo na kladenském zimním stadiónu. Výběr Československa trpěl nesehranosti a též únavou z předcházejících ligových zápasů.

Výběr Československa—NDR 5:4

Branky: Bauer, Nedvěd, Neliba (všichni Kladno), Nešťák a Bulis (oba Pardubice). Odvetné utkání se hrálo v Pardubicích a výběr Československa podal lepší výkon než v Kladně.

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

15. kolo —

SPARTA—LITVÍNOV 7:3

Branky: Pěnička 2, Vícha 2, Nikl, Mec, Honc — Machulda, Ulrych, Tarant. Sparta měla po celý zápas více ze hry a zaslouženě vyhrála. U týmu Litvínova překvapil dobrým výkonem ještě ne 18letý brankář Hrabák, který vystřídal za stavu 3:0 zkušeného Kapouna.

KLADNO—VÍTKOVICE 5:1

Branky: Nový 2, Müller 2, Novotný — Čížek. Kladno zvítězilo s naprostou jistotou, když dokázalo mistrovsky proměňovat přesilovky. Vítkovičtí hokejisté postrádali produktivnější koncovku.

JIHLAVA—PARDUBICE 5:2

Branky: Havlíček 2, Suchý, Chalupa, Černík — Paleček, Dočkal. Pardubice dobře a účinně bránily, bojovaly po celý čas v plném tempu a s maximálním nasazením. Jihlavské mužstvo je ovšem v současné době v optimální formě a proto dokázalo, i přes výborný výkon soupeře vyhrát.

PLZEŇ—BRNO 9:7

Branky: Vrabec 3, Ebermann, Klapáč, Schejbal, Neubauer, Otte, Sýkora — Nekola 3, Černý 2, Kunc, Vojáček. Plzeňští hokejisté od 50. minuty rozpoutali hotovou smršť, která jim vynesla zasloužené dva body. Celkově 16 branek v jednom zápase je dalším hokejovým rekordem tohoto ročníku.

BRATISLAVA—GOTTWALDOV 5:0

Branky: P. Šťastný 2, Hejčík 2, Roháčik. Bratislava vyhrála hlavně zásluhou toho, že hostům došly síly a neměli už na důsledné bránění, které se snažili praktikovat po celé dvě třetiny.

KOŠICE—
Č. BUDĚJOVICE 7:3

Branky: J. Lukáč 3, Faith, Šándrik, Brunclík, vlastní Edelmann — Čech, Mařík, Pražák. Rozhodl raketový nástup Košic, když vyhrály první třetinu 5:1.

Tabulka po 15. kole

1.	Jihlava	73:27	28
2.	Kladno	79:48	23
3.	Plzeň	80:68	18
4.	Sparta	56:48	18
5.	Pardubice	63:45	17
6.	Bratislava	37:36	16
7.	Vítkovice	50:52	15
8.	Košice	59:63	13
9.	Brno	58:63	13
10.	Č. Budějovice	41:52	13
11.	Litvínov	43:72	6
12.	Gottwaldov	33:98	0

Tabulka střelců po 15. kole:

1. Nový (Kladno) — 23 branek
2. Černík (Jihlava) — 16
3. V. Lukáč (Bratislava) — 14

★

Přátelský mezistátní zápas v kopané:

NSR—
ČESKOSLOVENSKO 2:0

Branky: Flohe a Beer.

K tomuto utkání se vrátíme v příštím čísle podrobnějším komentářem.

POK

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

SPORTEM KE ZDRAVÍ ANEB K TRVALÉ INVALIDITĚ

Mezinárodní vzpěračská federace zamítla na zasedání v Budapešti protesty Bulharska a Polska proti odnětí olympijských medailí z montrealské letní olympiády třem východoevropským vzpěračům, kteří použili zakázaných povzbuzujících prostředků... Mezinárodní olympijský výbor odňal minulý měsíc zlaté medaile olympijským vítězům Bulharu Christovovi a Poláku Kaczmarkovi a stříbrnou medaili Bulharu Blagojevovi... Za užívání posilujících drog bylo diskvalifikováno celkem 8 vzpěračů...

A CO SOVĚTI?

Otázka revize amatérských řádů vystoupila opět do popředí, když se sportovní svět dověděl, že Mezinárodní lehkoatletická federace diskvalifikovala doživotně vítěze z olympijských her v Montrealu v běhu na 110 metrů překážek, Francouze GUY DRUTA, protože přijímal finanční odměny za účast na závodech. DRUT se k tomu přiznal v interview s reportérem jednoho francouzského časopisu. V rozhovoru též kritizoval pokrytectví amatérských soutěží. Na rozhodnutí lehkoatletické federace DRUT reagoval slovy, že nemá v úmyslu požádat o rehabilitaci, protože si není vědom žádného provinění. Zároveň vyslovil naději, že jeho případ přispěje k odstranění falešného amatérismu a povede k revizi amatérských řádů. Zlatá olympijská medaile mu však nebude odňata, protože se údajných přestupků dopustil až po olympijských hrách... Drut se přiznal, kdy se začnou přiznávat sovětští pseudoamatéři?

* * *

TENIS NA MNOHA FRONTÁCH

Spojené státy získaly v Londýně Wightmanův pohár v tenisu žen, když poraziły Velkou Británii 5:2. Britské reprezentantky vyhrály tuto soutěž v uplynulých dvou letech. V rozhodujícím utkání porazila Američanka Chris Evertová Angličanku Bakerovou 2:6, 6:2, 6:2, a Velké Británii už nemohla k vítězství pomoci ani prohra Američanky Casalové s Angličankou Wadeovou. V závěrečné čtyřhře zvítězila americká dvojice Kiyomurová—Guerrantová nad Angličankami Charlesovou a Mappinovou... Ve finále mezinárodního turnaje v Hong-Kongu porazil nestárnoucí Australan Rumuna Nastase nečekaně Rumuna Nastase nečekaně 1:6, 6:4, 7:6, 6:0. Rosewallovi se podařilo zvítězit nad Nastasem poprvé v životě. Nastase se s tím neuměl smířit a opět vyvolal nechutné scény... V semifinále mezinárodního tenisového turnaje ve Stockholmu porazil Angličan Cox překvapivě Američana Connorse 7:6, 3:6, 7:6 a Španěl Orantes vyřadil ve dvou setech Američana Gottfrieda... Silně obsazený turnaj skončil nečekaným úspěchem Angličana MARKA COXE, který nakonec ve finále zvítězil nad Španělem MANUELEM ORANTESEM ve třech setech 4:6, 7:5 a 7:6. Jimmy Connors byl blízko porážky i na turnaji v Kolíně nad Rýnem, kde zdolal čs. reprezentanta Hřebce až po tuhém boji 5:7, 7:6 a 7:6. Také další Američan Gottfried tam měl velkou práci s čs. hráčem. Houževnatý Pála s ním prohrál 3:6, 6:7... V čele Grand Prix tenistů je Mexičan Ramirez s 853 body. Španěl Orantes jich má nyní o 42 méně. Třetí je Američan Connors s rovnými 700 body, o pouhých 13 bodů před svým krajanem Dibbsem. Další Američan Solomon je zatím pátý s 561 body. Následují Argentinec Vilas, Polák Fibak, Američan Tanner, Švéd Borg a Američan Gottfried...

NA SOCIALISTICKÉ MORÁLCE UŽ NEZÁLEŽÍ?

V uplynulém roce kritizoval sovětský tisk mnohokrát morálku předních sovětských hokejových reprezentantů, především Petrova a Guseva. Petrova dokonce za špatný přístup k tréninku zbavili funkce předsedy Komsomolu sovětských hokejových reprezentantů a Guseva označili za nenapravitelného individualistu. Petrova s Gusevem a řadou dalších hráčů nakonec také vyloučili z reprezentace. Po řadě sovětských neúspěchů se však náhle všichni vinící do reprezentace vrátili. Bylo jich totiž moc zapotřebí. A tak jde vyhlášená "socialistická morálka" rychle stranou. Spíše jí přísluší prosté označení — pokrytectví...

PAUL'S
BODY SHOP
5231 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Ptejte se na
p. PAVLA SVACINU

Z krajanského Clevelandu:

ÚSPĚCH "NOCI VE STARÝCH ČECHÁCH"

Český Guild Domova Svaté Rodiny pro trpící rakovinou pořádal v rámci dvoustého výročí Spojených států amerických banket s kabaretem, jehož čistý výtěžek je darován pro vznešené účely. Podporuje na smrt nemocné občané bez rozdílu národnosti, náboženská smrt nemocné občany bez ství či barvy pleti.

Morální i finanční úspěch letošního programu byl zajištěn rekordní návštěvou uvědomělých krajanů, jejichž dary byly dalším radostným přínosem. Starosta města, Ralph J. Perk, daroval osobním šekem pět set dolarů.

Zdařilý program vedli Cletus J. Koubek a Luboš Hromádka, jako režisér a konferenciér. Program měl dvě části: Projevy a hudbu se zpěvem. Zahájení se ujal svědomitý a nadaný umělec Luboš Hromádka, hymny zazpívali Tom Weiss, Ludvík Rychtera a Alexander Mikula, invokaci pronesl obětavý hostitel, důstojný pán John J. Anděl. Slavnostní projev důstojného pána Josefa Cioleka byl pozdravem Spojeným státům americkým a klasickým rozborem historicko-náboženských myšlenek. Přítomné přivítal Cletus Koubek. Další projevy měli starosta města Ralph J. Perk, Mother M. Phillip, O.P. a Leo Hepner, president of the "Little Brothers". Mayor Ralph J. Perk odevzdal diplomy uznání sestřičkám z "Holy Family Cancer Home" za dvacet let obětavé práce, "Malým bratřím" za sedmnáct let pomoci a třetí Českému Guildu za vytrvalou obětavost.

Po projevech přišla na řadu hudba a zpěvy. Luboš Hromádka představil populárního Toma Weisse, jehož baryton je zvukem zvonu svobody. Během večera zpíval "America the Beautiful", "Wen I Walked Thru the Storm" a "Old Man River". Lia a Georgette Sezonov — matka s dcerou přivedly obecenstvo "do varu" svým profesionálním vystoupením. Lia zpívala "O, What a Beautiful Morning", Georgette árii z Lazebníka Sevillského italsky, valčík z Romea a Julie francouzsky. Společně zapěly "Down in the Valley".

Lynne Peters a Alexander Mikula citově zazpívali "Otčenáš" a později, opět dvojhlasně, v plném souladu a kráse "Psaníčko po létech" a "Pěkná je cestička k vám". Luboš Hromádka se Zdeňkem Kročkem si vzpomněli na šumaře. Zdeněk hrál znalecky na foukací harmoniku a doprovázel ladný zpěv Lubošův. Slyšeli jsme "Spadl lístek z javora", "Měsíček svítí" a Z. Kroček ještě sólově přidal "Škoda lásky". Hodně přítomných se i svými hlasy k jeho líbivé muzice připojilo.

Ludvík Rychtera myslel na domov, na stověžatou Prahu, na rodné Brno, na naši starou vlast. Je v něm stále ta lví síla, jako před léty. Stylově zazpíval "Praha je krásná" a "Ta naše písnička česká". Trio: Irene Stash, Linda Kalebick a Ruth Parch pěkně přednesly "Edelweiss" a další písně. Little Brothers za vedení Lad Kohouta zapěli vlastenecké melodie. U klavíru se vystřídali Gerri Gunn, Doris Withers, Barbara Denison a Henry Kohout.

Byl to pěkný umělecký pořad, který dal Lubošovi, celému výboru i účinkujícím hodně práce. A již to pomyšlení, že Český Guild daroval více než padesát tisíc dolarů postiženým rakovinou, hřálo jistě u srdce každého z přítomných.

K poslechu vyhrávala dechová hudba z Karlína za vedení Františka Makovičky. Uváděly sestry Ludmila Hyvnarová, Anita Frijoufová a Cris Rybáková. Je třeba podotknout, že jmenované sestry též prodávaly gramofonové desky a do pokladny pro nemocné přidaly 95.00 dolarů.

O kuchyni se svědomitě a odborně postaralo "Douda's Catering". Kachničky všem moc chutnaly.

Tak jsme se opět přesvědčili, že máme-li společný vznešený cíl, jsme schopni všichni nezištně přiložit ruku k dílu a dobrá věc se s Boží přízní vydaří. Díky za to patří všem účinkujícím, přítomným i organizátorům.

Přemek Kocián

1972
—
1976

Za všechnu lásku,
za náš krásný společný život,
co vděkem dnes Vám mohu dát?
Hrst květů, modlit se a vzpomínat.

SMUTNÁ VZPOMÍNKA

S láskou a bolestí vzpomínám na mého drahého manžela

GUSTAVA ČENSKÉHO,

který před čtyřmi roky — 9. prosince 1972 — na Boží zavolání odešel náhle na věčnost za naším synáčkem

ELMOUŠKEM

Hluboko v srdci chovám ty nejkrásnější vzpomínky na dvě milované duše, na které nelze zapomenout.

Přátelé, vzpomeňte jich se mnou v tiché modlitbě.

Tvá RŮŽA a MAMINKA

Do krajanského Clevelandu a okolí

KARLÍN KLUB
na 5302 Fleet Ave.
srdečně zve na

TANEČNÍ ZÁBAVU,

kterou pořádá
V NEDĚLI odpoledne 28. LISTOPADU 1976

Hudba Boba Sabatky a Edy Potokara Combo začne vyhrávat od 2:30 P.M. ● "Vepřovou — knedlík — zelí", připraví vyhlášený český kuchař Charles Jun ● O reservace volejte Joe Kocab: 883-1760.

ŠPANĚLSKO PŘED 40 ROKY

Svědectví dokumentů

(Dokončení)

Komunita přísného řádu Pasionistů v středošpanělském městečku Daimielu měla 18. července 1936 31 členů. Poněvadž v domě bylo řádové učiliště, komunita se skládala povětšině z mladých kleriků, z nichž také žádnému nebylo 24 let, a z několika představených — kněží. Většina z nich nepřežila první měsíce občanské války a osudy, jež je potkaly, patří k nejdramatičtějším událostem náboženského pronásledování. Nezůstaly po nich žádné psané dokumenty, ale skutečnost jejich utrpení je stejně bolestně výmluvná.

V noci 21. července, tedy 48 hodin poté, co ve Španělsku oficiálně vypuklo povstání proti republikánské ateistické vládě, přišel ke klášteru pasionistů s křikem dav lidí, který žádal o okamžité vyklizení domu. Za půl hodiny museli všichni řeholníci v civilních šatech nastoupit do řady. Pak byli ozbrojeným davem donuceni jít směrem ke hřbitovu. Jeden z nich, který civilní válku přežil o tom vypráví: "Naše vybičovaná fantazie si už představovala jak kopeme příkop. Zavraždí nás, nebo nás pochovají za živa? Se smrtí jsme byli srozuměni, ale myšlenka na pohřbení zaživa byla otřesná."

Toto úzkostné napětí náhle zmizelo, když se na scéně mezi davem povykujících lidí objevil zástupce městské správy, který jejím jménem dal zastavit popravu a pasionistům nařídil, aby opustili území obce, jinak že nemůže zodpovídat za jejich životy.

Tak došli na rozcestí, kde provinciál — jejich představený — rozhodl, že se rozdělí do menších, méně nápadných skupin a každá na vlastní pěst že se bude snažit přijít do Madridu. Od dvou větších skupin se tedy oddělily dvě menší, o sedmi a třech pasionistech. Z první skupiny zahynuli dva, z druhé všichni tři.

Největší odyseu však zažily dvě větší skupiny. V devět hodin ráno nastoupil představený domu, doprovázený jedním knězem a sedmi kleriky na vlak, jedoucí do Ciudad Real. Dvanáct studentů s provinciálem zase nastoupilo do vlaku, jedoucího opačným směrem k Madridu.

První skupina dorazila do Ciudad Real okolo poledne. Výbor z Daimielu však už informoval o jejich příjezdu místní levicové extrémisty, kteří si nedali ujít příležitost k "zábavě" a na devět pasionistů si počkali přímo u vlaku. Jednoho za druhým v řadě pak donutili jít ulicemi města uprostřed urážek rozvášněného davu. Létaly na ně i kameny. Jeden student byl zraněn a silně krvácel. Když to spatřil odpovědný a slušný tajemník městské správy, svým vlivem způsobil, že se dav rozešel a se zadrženými bylo za daných okolností slušně zacházeno. Nebyli zastřeleni a dostali dokonce na radnici i doklad, který jim měl zaručit osobní bezpečnost. V oné vzrušené době však jeho cena byla více než pochybná, neboť jen usnadňoval jejich identifikaci a pomohl kontrolovat jejich pohyb.

V krytém autě je dal tajemník obce převézt do Malagónu, kde odpoledne nastoupili na vlak do Madridu. Nebylo jim to však nic platné. Po příjezdu do stanice Delicias byli z vlaku lidovou milicí vyhnáni a do jednoho postříleni: — dva kněží a sedm studentů — kleriků.

* * *

Druhá skupina dvanácti pasionistů, kteří vystoupili z vlaku v El Campillo, měla cestu ještě dramatičtější. Bylo to přibližně v okamžiku, kdy jejich spolubratři klesli pod střelnými ranami. Z El Campillo dojeli druhý den vlakem až do Manzanares, ale tam se opakovalo přesně to, co se stalo jejich spolubratřím v Ciudad Real předtím: byli zatčeni, a noc ztrávili v Městském vězení na radnici. Zdálo se sice, že všechno dobře nakonec dopadne. V Manzanares byl starostou ještě katolík, a tak je chtěl zachránit. Brzy ráno je tedy dal dopravit autem na nádraží na ranní vlak do Madridu. Předseda stanice se jim dokonce sám postaral o lístky na vlak. Vtom se však na nástupiště přihnal v čele rozzuřeného davu komunistický funkcionář a začal láteřit, proč nechávají "pátery" uniknout? Zatčení bylo otázkou několika vteřin. Divoce je popadli ozbrojení milicionáři a násilím vyvlékli ze stanice na blízké pole, kde za nadávání a rouhání do nich střílelí jako do divé zvěře bez jakéhokoliv soudu nebo příkazu. Když se nasytila jejich krvelačnost, nechali je tam ležet v kalužích krve. Tak tam zůstali opuštění na poli celý den a noc, poněvadž se nikdo neodvažoval k nim přiblížit. Zatímco pět z nich — jeden kněz a čtyři klerici — byli mrtví, sedm ostatních se zraněními a ztrátou krve střelbu přežilo. Druhý den v sedm hodin ráno je v bezvědomí odvezl Červený kříž do nejbližší nemocnice, kde za několik hodin zemřel další klerik. Nakonec tedy zůstalo z dvanácti pouze šest: představený studentů P. Hildefons od Svatého Kříže, další kněz a čtyři studenti-klerici. K svému překvapení se octli v nemocnici dosud spravované řeholnicemi kongregace Šester svaté lásky. Ty jim přes všechna hrozící nebezpečí poskytovaly všemožnou péči a pozornost. Později dosvědčily s jak hrdinskou trpělivostí snášeli ranění bolestné léčení a jak vzorně žili. Představený studentů — kněz byl tak slabý, že se sotva udržel na nohou. Přesto udělil ještě týž večer v nemocnici svátosti umírajícímu. Během pobytu v nemocnici sloužil pro řeholnice mši svatou a zpovídal je. Podobně byl jakýmsi neúředním kaplanem i nemocným. Se zraněnými klerikyse denně modlil společně růženec a denně jim podával svaté přijímání. Po strašných předcházejících zkušenostech pobyt v nemocnici na všechny působil jako hojivý balzám. Občas se objevovali v nemocnici i rudí milicionáři, kteří je drželi pod neustálým dohledem a vyhrožovali jim popravou. Nakonec k ní došlo doopravdy. Po třech měsících pobytu v nemocnici byla 23. října celá skupina převezena do Ciudad Real. Bledí chlapci, na nichž bylo dosud vidět následky předchozích zranění a utrpení, stanuli spolu s dvěma kněžími před prefektem provincie, který se na ně ani nepodíval, a chladně prohlásil: "Zastřelit!"

Zpráva o jejich tragické historii, jedné z nejotřesnějších z oné doby, sepsaná později pasionisty a přiložená k žádosti o jejich blahořečení se tedy uzavírá lakonickými slovy:

"Po návratu do Ciudad Real na svátek Krista Krále 25. října 1936, na místě málo vzdáleném od jejich prvního mučení, přijali všichni palmu mučednictví, jíž se před třemi měsíci rukou jen dotkli."

* * *

Hrůzostrašné jsou výpovědi a záznamy mnoha set ctihodných sestřiček, novicek a tehdy dorůstajících děvčat z katolických sirotčinců, které byly obětí znásilnění a mučení od členů komunistické španělské milice i mezinárodní Rudé gardy. Protože mnohé z nich dosud žijí, o jejich prožitém utrpení se zatím nepíše.

Revoluční romantika a skutečnost

S. Ehelfand:

Marx učí: V továrně je stálý kapitál — stroje, materiál atd., a proměnlivý kapitál pracující za mzdu. V hodnotě výrobku je vtělená hodnota materiálu, opotřebování stroje a mzda. Stroje a materiál nejsou tvůrci zisku — nadhodnoty, jejím tvůrcem je dělník, který prodává svou pracovní sílu jako zboží. Ta má hodnotu toho, čeho je třeba k jejímu udržení — jídlo, byt atd. Snad vyrobí ekvivalent své mzdy za pět hodin. Ale musí pracovat osm. Pět hodin je práce "nutná", tři hodiny nadpráce, původce nadhodnoty, vykořisťovatelská — nezaplacená.

Francouzský marxista Fournier o tom napsal: "Marx rozvinul svou teorii hodnoty ne proto, aby zlepšil hospodářské a sociální poměry. Naopak. Učení o hodnotě a nadhodnotě je výbušnina a nástroj zničení."

Liberální kritikové popírají vykořisťování vůbec. Avšak dělníci byli a jsou někde dosud opravdu vykořisťováni. Tento fakt působí přitažlivě na idealistickou mladou inteligenci. Rakouská škola — marginalismus — tvrdí, že původ tržních cen je v subjektivním hodnocení prodávajícího a kupujícího. Objektivní hodnotu zboží nemá, proto neexistuje objektivní přírůstek hodnotě ve výrobním procesu a podnikatelský zisk neplyne z "nadhodnoty", kterou dává výrobku dělníkova neplacená "nadpráce". Výrobek a služba se hodnotí jen podle významu, který má při směňování.

I tato teorie je vratká. Má-li jednotlivec příjem podle tržní stupnice společenské užitečnosti, pak je výrobce lupičského nářadí tak užitečný jako vědec — vydělají oba stejně. Bezohledný zákon vzájemného vyrovnávání užitečnosti ovšem existuje. Víme, jak lidé v dobách nouze šmelí se vším možným. V době nezaměstnanosti běhalo za zaměstnavatelem deset nezaměstnaných. Ale marginalismus platí jen v určitých podmínkách. Jinak zasahuje všude stát nařízením o mzdách, kvalitě zboží a pod. Liberalismus je dávno překonaný.

Završuje ho i křesťanství. Ekonomika není věda deskriptivní, má vliv na lidské vztahy — tedy je to věda mravní. Národní hospodářství není fysikální zjev, ale lidské zřízení, které může být dobré nebo špatné. Pius XI. píše v Quadragesimo Anno, že liberalistická ekonomie je "jedovatý zdroj společenské nemravnosti". Tedy kromě části historické a deskriptivní se může ekonomika zabývat problémem správného národního hospodářství v daných a možných podmínkách.

Tam však musí mít lidská práce — tedy i výrobek — objektivní hodnotu, protože člověk a jeho práce mají hodnotu nezávisle na trhu a jsou účelem ekonomické činnosti. Církev se vždy snažila o stanovení kriteria spravedlnosti i v životě hospodářském. Jeden z hříchů do nebe volajících je "neplatit spravedlivou mzdu". Má být stanovena objektivní stupnice hospodářských hodnot. Marx měl pravdu, že hodnota a nadhodnota jsou objektivně vtěleny do výrobku. Neměl však pravdu, že by měřítkem směnné hodnoty bylo jen množství lidské práce, použité k výrobě nějakého zboží. Ptáme se: kdo vyrobil onen přírustek hodnoty, která je pramenem podnikatelského zisku?

Už před I. svět. válkou byly továrny s úplně automatisovaným provozem. V Mukačevě připravil majitel octárny suroviny a láhve a odešel. Večer si přišel pro hotové výrobky. V USA jsou továrny, kde kromě několika strojníků není živá duše. Jestliže podle Marxe pramení zisk jen z vykořisťování dělníků, z čeho pramení v továrnách, kde dělníci nejsou?

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic: soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného hušího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Panenor

SUŠENÉ HŘIBKY $19.50 lb.

Houby $7.98 lb
Václavky $3.49 lb
Kmín $1.25 lb
Mák mletý zdarma.
KRUPKY
MACH Imports
3720 West 26th Str.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.
MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes
5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854
Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
(v blízkosti Mac Neal Hospital)
Majitel: Frank Foltýn, evropský automechanik
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
Tel.: 788-7519
"ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Japonsko: Gen. ředitel Mezinárodní federace pro podporu rodiny dr. Claude Lanctot, z pověření Světové zdravotní organizace uspořádal v různých japonských městech cyklus přednášek o přirozených metodách kontroly porodnosti. V Tokyu přednášel na pozvání sdružených katolických žen. Byl přítomen i místní arcibiskup, mons. Sirayanagi a bylo při ní přečteno poselství apoštolského pronuncia v Japonsku, mons. Rotoliho. Dr. Lanctot navázal též styky s japonskými lékaři a nemocnicemi. Federace, kterou řídí, působí v současné době ve 43 různých zemích.

Polsko: Několik polských biskupů vydalo zvláštní pastýřské listy k "Týdnu modliteb" za stavbu nových kostelů, který proběhl v Polsku koncem měsíce října. Mons. Mazur, biskup z diecéze Siedlce píše ve svém listě: Právo stavět kostely vyplývá ze samotné lidské přirozenosti. Každý člověk má plné právo vyznávat své náboženské přesvědčení a uctívat Boha soukromě i veřejně, doma i v kostele. K nutnosti stavět chrámy vedou i změněné poměry současného života. Zakládají se nová města, a proto občané právem očekávají, že vláda vyjde vstříc a uspokojí i jejich kulturní a především náboženské potřeby tím, že jim nebude znemožňovat stavbu nových kostelů, kde je toho třeba. V závěru biskup zdůrazňuje, že stavební povolení, vystavená vládou v posledních letech, kryjí pouze částečně požadavky věřících.

Polsko: V neděli 14. listopadu byl čten ve všech chrámech společný pastýřský list polských biskupů k 25. výročí zasvěcení Polska Nejsv. srdci Ježíšovu. V listě vyzývají věřící k obnovení tohoto zasvěcení s plným vědomím závazků, jež z něho vyplývají. Připomínají, že věčnost začíná již zde na zemi, a že věčný život si připravujeme způsobem, jak žijeme na zemi. Upozorňují též na změny, k nimž došlo v Polsku po válce. Materialistické pojetí života se dnes stalo úřední ideologií, podle níž se vychovávají nové generace. Zasvěcení se Nejsv. Srdci bylo tedy v r. 1951 veřejným a otevřeným vyznáním víry polských katolíků v Krista, Boha a Člověka, Vykupitele a Krále všeho lidstva. Odpovídalo též dokonale kultuře a historickým tradicím polského národa. Nynější postupné zesvětšťování života se stává přímou hrozbou svěcení neděli a svátků, které se mění v pracovní dny. Zhoršuje se stav křesťanské rodiny vlivem nevěry, rozvodů a umělých potratů, a hromadné sdělovací prostředky stále více šíří nemravnost. Proto biskupové vybízejí k důsledně křesťanskému životu a obnovenému zasvěcení se Nejsv. Srdci.

Spojené státy: 250 katolických biskupů znovu zasvětilo celou zemi Neposkvrněnému Početí Panny Marie. Obřad se konal ve středu 10. listopadu v národní svatyni Neposkvrněného početí Panny Marie ve Washingtonu, na závěr oslav 200. výročí americké nezávislosti. K prvému zasvěcení došlo r. 1846 v Baltimore.

Indie: Novou gen. představenou indické řeholní kongregace Služebnic chudých byla zvolena sestra Willigard Dinasevika. Pochází z Německa a je povoláním ošetřovatelka. Do uvedené kongregace vstoupila teprve loni, ale 20 let žila v řádu Klarisek. Její předchůdkyní v úřadě byla zakladatelka kongregace, sestra Petra Mönningman. "Služebnic chudých" je dnes celkem 343, působí ve státu Kerala a způsobem života se zcela přizpůsobují těm, kterým slouží.

Venezuela: Latinsko-americká dělnická konfederace, která sdružuje několik miliónů dělníků, se obrátila k mezinárodním organizacím a vládám různých států s výzvou, aby zahájily konkrétní celosvětové akce na obranu svobody a lidských práv. Od Spojených národů žádá, aby vyhlásily embargo na dodávky zbraní všem zemím, jež porušují Všeobecnou deklaraci o lidských právech, kdežto Komise pro uprchlíky má účinněji pomáhat pracujícím, jejich rodinám ve vyhnanství. Mládež na Západě by měla vyvíjet silnější politický a hospodářský nátlak proti režimům, porušujícím lidská práva. Výzva byla vypracována na základě referátu, uveřejněného vedením konfederace na závěr zasedání v Caracasu, dne 22. října. Zmíněný referát pranýřuje i nesvobodu a nespravedlnost v komunistických zemích, páchané hlavně byrokraty a technokraty, kteří ve svých rukou soustředili moc a zneužívají ji k svému prospěchu.

Vatikán: V promluvě 10. listopadu při středeční generální audienci sv. Otec shrnul náboženské úvahy, k nimž nás vedou nedělní čtení liturgického roku a zdůraznil, co je neodvolatelnou podstatou křesťanského učení. Upozornil, že středem našeho myšlení, zdrojem modliteb a vzorem jednání má být pro věřící Kristus. Z toho pak plyne podle Pavla VI. další zásadní otázka: Co mám v duchu Kristova učení, čili evangelia, věřit, znát a myslit. Pak odpověděl: "Je pro nás štěstím, že jsme naslouchali Božímu slovu. Kolik je v něm moudrosti a bohatství. Poznáme z něho proč žijeme, trpíme, pracujeme a doufáme a dovíme se, co nás čeká po smrti, protože víra osvítí celý náš život. Křesťanství je silným a nevyčerpatelným podnětem i pro pozemské blaho člověka, ale nesmí být zaměňováno s určitými teoriemi a hnutími, jako např. "Křesťanství pro socialismus", které skutečnému křesťanskému učení odporují. V dalším sv. Otec připomněl, že křesťanské učení vyzařuje dvojím směrem: vertikálním, tj. k Bohu, a horizontálním, tj. k člověku. Evangelium nám tedy otvírá dvě okna: jedno do nebe a druhé na zem. K tomu sv. Otec dodal: "Kdo chodí do Kristovy školy, načerpá tam poznání, moudrost a radostné zjevení o nekonečném a nevyjádřitelném Bohu a pozná, že Bůh je naším Otcem. V závěru pak podotkl: "O 'neznámém Bohu' mluví všichni ti, kdo nemají za učitele Krista. My však, kteří jsme se od něho učili, můžeme mluvit ne o neznámém, nýbrž o tajemném, nevýslovném Bohu, kterého nikdy dostatečně neznáme, ale prostřednictvím Krista víme, kdo je a jaký je. Proto hluboce věřící křesťan Boha zná, věří v něho a důvěřuje mu, stýká se s ním, mluví s ním a žije z něho. Jak je to nádherné! A to je křesťanský život. Je třeba, aby tento učení v každém z nás zakořenilo a formovalo náš lidský život, neboť pak bude celý proniknut tímto Božím proudem světla a lásky". Kristus je též přítomen v každém trpícím bratru a čeká na naši lásku. Prvé lásky je však člověk schopen, jen pouči-li ho Kristus, kdo je člověk a proč ho třeba milovat. — Před audiencí se Pavel VI. setkal na nádvoří sv. Damasa asi s 1.000 žáků protipožárních škol a jejich vedoucími.

Spojené státy: V zákonodárné komisi senátu státu Kalifornia byla čtena zvláštní pochvalná zmínka o sestrách dominikánkách z misie sv. Josefa ve Fremontu a o jejich práci pro místní chudinu během celého století jejich působení. Uvedené sestry přišly do Kalifornie r. 1876 a dnes jich zde působí 500, hlavně jako učitelky, sociální pracovnice a ošetřovatelky.

Spojené státy: Argentinské úřady propustily na svobodu 5 seminaristů, kteří byli v srpnu zatčeni spolu se severoamerickým misionářem páterem Weeksem. 4 z nich dokončí studie ve Spojených státech, kdežto pátý se vrátil do Chile, odkud pochází. Všichni byli členy kongregace Lasalettské Panny Marie a o jejich propuštění žádala vláda Spojených států.

Itálie: Při nedávném valném zasedání Papežské akademie věd, profesor Marcel Roche, předseda venezuelské Národní rady pro vědecký výzkum, pronesl přednášku o úkolech vědy v současném světě. Dnes již nikdo nevěří, že věda má nějakou kouzelnou hůlku, kterou dokáže automaticky zlepšit životní úroveň všech lidí a vyřešit všechny nynější problémy. Podle prof. Roche, takový naivní názor o vědě, mohli snad mít ještě naši otcové, kteří ji možná pokládali za jediný účinný lék proti všemu zlu ve světě. Opravdovým úkolem vědy však ve skutečnosti je zmenšit utrpení lidstva a rozšířit možnosti života. V tomto směru již také věda zaznamenala značný pokrok a to si musí lidé dobře uvědomit. Na druhé straně je však též jasné, že věda je dvojsečnou zbraní. Je zodpovědná, za rozličné nesnáze a utrpení, jež na nás nyní doléhají, např. za znečištění ovzduší a životního prostředí, za nadměrnou výrobu jaderných či jiných moderních zbraní atd. Vědci by nyní měli cítit jako morální povinnost pozvednout svůj hlas a žádat, aby věda byla rozvážněji a moudřeji využívána k dobru lidstva a ne naopak. Prof. Roche poznamenal, že kdyby vědci dokázali vynalézt nějaký přístroj, kterým by se dalo měřit lidské štěstí, zjistili by jistě, že zásluhou vědy alespoň v zemích, kde umějí užívat vědeckých vymožeností ve svůj prospěch takový stupeň lidského štěstí je vyšší než byl před 100 či 200 lety. Budou-li vědci rozvážně postupovat, mohou se s nadějí na úspěch pokusit o zvýšení tohoto stupně štěstí i v těch zemích, kde zatím nezakusili dobrodiní, které skutečná věda lidem přináší, ale srdce lidské — i při všem hmotném blahobytu a "zajištění stáří" zůstane neklidné, dokud nespočine v náručí Boží lásky.

Belgie: Belgickým lékařským odborníkům působí starosti jeden obzvláště znepokojující jev: stále rostoucí počet pokusů o sebevraždu u dětí kolem 10 let. R. 1960 nezaznamenali v Lutychu za celý rok ani jeden případ tohoto druhu kdežto letos jich už bylo 12. Ve vzkazech, které děti nechávají na rozloučenou svým rodičům čteme např.: "Nikdo mě nemá rád"; anebo: "Nic pro nikoho neznamenám". Tyto děti jsou většinou velmi inteligentní, citlivé a pocházejí spíše ze zámožných rodin. Psychologové a sociologové zdůrazňují, že v belgických rodinách se všeobecně s desetiletými dětmi jedná jako s dospělými, a že rodiče se nezajímají o jejich skutečné problémy. Mnoho z nich dává své děti na neděli do zvláštních útulku, aby jim nekazili weekend. Vidíme tedy, že nejenom přestárlé osoby, nýbrž už i ti nejmladší začínají zakoušet stinné stránky společnosti, založené na honbě za blahobytem.

VHODNÉ VÁNOČNÍ DÁRKY:

Křišťálové sklo, mnohé nové vzory. Rovněž výběr barevného skla, likérových a vinných souborů.

Keramika z Domažlic, z Tupes a Modré.

Mnohé vzácné české knihy, jako Palackého dějiny, Setelík: 110 obrazů, Hrady a zámky a jiné umělecké obrazové publikace, jakož i zábavné knihy, slovníky a učebnice v jedinečném výběru.

České a slovenské **rekordy**. Seznamy zdarma na požádání.

Obrazy, také originály: Prahu, Bratislavu, Českomor. vysočinu, Dětské výjevy a jiné.

Importované bonboniéry v krásných krabicích.

Na vánoční stromky importované čokoládové ozdoby v pestrém staniolu: Mikulášky, vláčky, šampaňské láhvičky a mnohé jiné. Také krabice sdružených v cenách $3.00, poštou $4.50. — Jiné jako autíčka, hodiny, šišky mléčná čokoláda (Storz) 79¢ krabice, poš. $2.30.

Salonky polévané čokoládou ve zlatém balení, krabice $2.59, poš. $4.15.

Mariánské oplatky s čokoládovou náplní, plechovka $2.85, poš. $4.40.

Nejlepší švýcarské čokolády značky **Tobler** stále na skladě. Přijďte a přesvědčte se!

TUZEX

Potravinové balíčky, beze cla nebo dárkové poukázky do Československa — vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Vánoční blahopřání anglické, české, slovenské, chorvatské a i v jiných řečích.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchařské knihy české i anglické, mák, kmín atd.

Panenky v krojích od $4.50 do $59.00, poštovné zvlášť. Vyžádejte si seznam.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Jak Don Bosko řekl, tak se stalo. Ráno se kardinálovi přilepšilo, bolesti zmizely, vstal a chodil. Byl velmi rád a svědomí jej nutkalo, aby šel ihned k sv. Otci vyprávět o svém uzdravení, i o ceně, za kterou uzdravení dosáhl.

Papež se brzo dověděl i o uzdravení hošíka Berardiů, poslal pro Boska a rozmlouval s ním půldruhé hodiny o záležitosti jeho kongregace. Slíbil mu svou pomoc, ujistiv jej, že vše bude, pokud možno, podle jeho přání vyřízeno. "Ale musíte získat pro svou věc," radil papež, "sekretáře Mons. Svegliatiho, to je váš nejhroznější odpůrce. Když ho získáte, máte vyhráno."

Několik hodin po audienci stál už Don Bosko v předpokoji Mons. Svegliatiho, sekretáře kongregace pro záležitosti biskupské a řeholní. Uvedli jej do pokoje, Svegliati ležel na divaně, měl chřipku.

"Ach, to jsem si vybral špatnou chvíli," začal Don Bosko.

"Odpusťte, Monsignore, přišel jsem vás prosit o pomoc, aby se urovnaly všechny nesnáze, které překážejí potvrzení salesiánské kongregace."

"Nic není tak snadného, Done Bosko, jako urovnat ty překážky, ale vidíte, že jsem nemocen."

"Je však, Monsignore, velmi třeba, abyste šel k sv. Otci, který se zdá mé věci býti příznivým."

"Ale mohu? Vidíte, že ležím na chřipku."

"Mohu? Mohu? Dám vám možnost. Odporučte svůj zdravotní stav Panně Marii Pomocnici, slibte jí, že se ujmete naší úbohé kongrega e salesiánské, a uvidíte, že Panna Maria vás postaví hned na nohy."

"Vám se to snadno řekne!"

"Zkuste, Monsignore, uvidíte. Duvěřujte jen v naši Paní Pomocnici."

"Done Bosko, jestliže zítra budu moci se dostavit k sv. Otci, ujišťuji vás, že se přimluvím za vás a za vaši kongregaci."

Druhého dne vstal Mons. Svegliati zdráv, šel k sv. Otci a odtamtud navštívil Dona Boska a slíbil, že se v kongregační schůzi, kde kardinálové budou projednávat záležitost Boskovu, přimluví za kladné vyřešení.

Kongregační schůze byla svolána na 19. února. Toho dne klečeli v Turině všichni hoši salesiánského ústavu v chrámě Panny Marie před Velebnou Svátostí, střídajíce se hodinu za hodinou, a vyprošovali šťastné vyřízení záležitosti v Římě. Modlitba byla vyslyšena. Prefekt kongregace pro záležitosti biskupské a řeholní vydal 1. března 1869 dekret, kterým byla salesiánská kongregace potvrzena a jejímu generálnímu představenému byla dána na deset let pravomoc, aby směl na titul své kongregace přivést ke kněžskému svěcení kleriky, kteří před svým čtrnáctým rokem jako chovanci do salesiánského ústavu vstoupili. I když byla potvrzena salesiánská kongregace, nebyly ještě potvrzeny její stanovy a Dona Boska stálo ještě mnoho práce, než měl církevně potvrzené stanovy v rukou.

S potvrzovacím dekretem v kapse vrátil se Don Bosko dne 5. března do Turína. Nelze ani vyličit radosti, jak jej hoši, a zvláště mladí řeholníci, vítali, jak všichni věrní přátelé Boskovi se s ním těšili, nejvíce snad Don Borel. Tento dávný Boskův přítel ležel právě nemocen. Řekli mu, že se Don Bosko vrátil z Říma. Přes zrazování svého okolí vstal z lůžka, oblékl se, a podpíraje se jednou rukou o hůl, přidržuje se druhou rukou zdí ulice Cottolengovy, vlekl se vší silou až do salesiánského ústavu. Právě na schodišti zahlédl Dona Boska, ubírajícího se do svého pokoje.

"Done Bosko," zavolal, třesa se slabotou a přidržuje se zdi.

"Ach, můj drahý Done Borelli, jak jsi hodný, že jsi přišel."

"Je kongregace potvrzena?"

"Je, definitivně."

"Deo gratias! Bohu díky, umru spokojen," zavzlykal radostí Don Borel, obrátil se a vlekl se domů do lůžka.

Don Borel byl po třicet let pravou rukou Boskovou. Salesiánská kongregace vzpomíná a bude vždy vděčně vzpomínat jeho hrdinné lásky a ctnostnosti. A Don Borel nezůstane osamocen. Stejně vděčně vzpomínají a budou salesiáni vzpomínat i všech ostatních kněží světských, kteří svou láskou jim pomáhají v jejich svatém díle.

Po definitivním potvrzení kongregace bylo Donu Boskovi ještě vymáhat v Římě definitivní potvrzení řeholních stanov a léty neomezenou pravomoc na dimissoriálky. Přes čtyřicet kardinálů, arcibiskupů a biskupů dosvědčovalo v Římě, že podle jejich zdání je salesiánská kongregace zřízena na pevných dobrých základech, ale scházelo v Římě svědectví, které by bylo vážilo víc, než všechna ostatní odporučení, scházelo dobré svědectví od nového arcibiskupa turínského, kterým se stal po Riccardim biskup ze Saluzza, Mons. Gastaldi. Bůh sám ví, proč nový arcibiskup byl s Donem Boskem a jeho dílem na křížku. Snad, aby se i na Donu Boskovi trochu splnilo Písmo, že žádný prorok není vzácný ve své vlasti. Odpor arcibiskupův k Donu Boskovi se projevoval v Turině způsoby opravdu politování hodnými. Práva Dona Boska byla až okatě zneuznávána a do Říma byly o Donu Boskovi posílány zprávy, o nichž lépe ani nemluvit. Dávná osočování mladé kongregace, stokrát vyvrácená, byla znova opakována: U Dona Boska je sám nepořádek, studia klerikú jsou jen ledabylá, povrchní, profesoři bohosloví nejsou vědecky vyškolení, noviciát vlastně tam neexistuje, pobožnosti jsou zkráceny na nejmenší míru, asketická výchova mladých salesiánů je neúplná, mladí klerikové, místo aby studovali, musí zastávat v ústavě úřady vychovatelské a zanedbávat často cvičení noviciální pro jiné povinnosti jim ukládané atd., atd. Když místní arcibiskupský úřad takové zprávy do Říma dodával, nedivíme se, že římské úřady Dona Boska tolikrát odmítly.

Aby se ospravedlnil z křivých nařknutí, vydal se Don Bosko dvakrát do Říma, v roce 1871 a 1873 a přidal na rozkaz kongregace pro záležitosti biskupské a řeholní do svých stanov ještě dvě kapitoly o studiích a o noviciátě. Začátkem roku 1874 dal v Římě natisknout dvacetistránkovou brožuru, v které odpověděl na nejtěžší obviňování své řeholní rodiny a vyložil důvody, proč vytrvale žádá o potvrzení stanov a o neomezenou pravomoc dimissoriálek. Brožurku rozdal všem kuriálním kardinálům a všem vlivným členům papežských kongregací.

Když se r. 1869 Don Bosko loučil s Piem IX., řekl mu papež: "Zase jeden krok, zase jeden krok. Chi va piano, va sano, kdo jde pomalu, jde bezpečně. Když nějaká věc dobře pokračuje, je zvykem svaté Stolice ji podporovat a nikoliv ničit." Don Bosko si slova papežova zapamatoval a doufal v pomoc Pia IX. vytrvale. Pius IX. také byl největší Boskovou oporou na světě. V nebi pak měl nejlepší pomocnici v Marii Panně, které neustále všechno své odporoučel. Listem ze 16. března 1874 nařídil Don Bosko všem svým řeholníkům třídenní půst a všem svým chovancům třídenní pobožnost od 21. do 23. března. Podobné třídenní posty po nich žádal 26., 27. a 28. března. První schůze kardinálů, na niž se mělo projednávat potvrzení stanov salesiánských, byla 29. března a zdálo se, že stanovy projdou dobře. Druhá a poslední schůze byla 31. března a trvala tři hodiny. Tři kardinálové se vyslovili pro potvrzení definitivní, čtyři hlasovali, aby stanovy byly potvrzeny jen na nějakou dobu na zkoušku, ad experimentum. Dne 3. dubna, byl právě Velký pátek, podával Mons. Vitelleschi, tehdejší sekretář kongregační, sv. Otci zprávu o rozhodnutí konkregace. Když sv. Otec uslyšel o výsledku hlasování, zvolal: "Tedy schází toliko jeden hlas pro definitivní potvrzení, dobrá, scházející hlas dodávám já."

Don Bosko toužebně čekal na výsledek hlasování v paláci Vitelleschi až do večera. Z úřadu se vracející sekretář Mons. Vitelleschi, spatřiv Dona Boska, volal z daleka: "Rozžehněte lampiony, vaše stanovy jsou definitivně potvrzeny a vy máte na deset let prodlouženou pravomoc dávat dimissoriálky." — Don Bosko vytáhnuv z kapsy karamelku, nabídl ji roztomile sekretáři: "Nate, Monsignore, zasloužil jste si ji."

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach, které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchyně začala mazat její bolestivé klouby Moravským mazáním, které ji ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi bolest byla pryč. Řekla mu přesně to, maže a on udiven řekl, nikdy jsem neviděl takové rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domů a mažte dále s tím Moravia liniimentem, píše nám Mrs. L. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo Vy jste mi pomohl dožít se 81 roku s vašimi tam účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a čtyřlék BOLVEN, doporučuji je všem známým — píše krajan Joe Housek z Paso Robles, Calif. I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 2 týdny užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). Čtyřlék BOLVEN tablety na 5 týdnu $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalu, kloubů a šlach $1.50 (1.70 rychle), totéž na 1 kvart $2.50 ($2.70 rychle). — DANUBE procisťující tabletky z léčivých bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (nezratí se), money order, check nebo na COD. Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitaminový krém s velkou dávkou pravého E-vitaminu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti na mnohé vady pleti nemastný na den za $4.00 rychlou poštou. LAGUNA — (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující vyživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitaminu E a dvou jiných s přírodním Estrogenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs, Eret. Jelinek, PH.M., Dpt. 6, Box 327,
Laguna Beach, Cal. 92652

Kněz v dnešním světě

(Pokračování ze str. 4)

mace. Proto mu též musí být patrné skutečné křesťanské soužití mezi představenými a dobrá shoda mezi zaměstnanci semináře, profesory, atd. Prostě musí vidět, že seminář je ideálním zlatým dolem křesťanství. Jestliže vidí špatné příklady a poměry, které ho nemohou nadchnout, je zklamán a práce se pak stává mnohem obtížnější.

Jaké cesty jsou podle Vás možné k překonání krize, kterou je v posledních letech postižen kněžský stav?

Myslím, že kněží by měli hlavně mít opravdovou víru. To je velmi důležité, protože ostatní věci pak přijdou samy od sebe. Především je třeba hledat a vytvořit si skutečný ideál kněze. I v současné době a v dnešních poměrech je nejdokonalejším ideálem Ježíš Kristus. Je tedy nutno dukladně a svědomitě studovat evangelium a vytvářet svou osobnost podle Kristových ideálů. Je také záhodno studovat příklady moderních kněží, např. svatých zakladatelů jednotlivých řádů, jiných svatých kněží, světců z různých zemí a národů. Všude se najdou ti, kdo dokázali křesťanství dokonale žít, anebo se tomuto ideálu alespoň značně přiblížili. Myslím, že dále je rovněž nezbytné pěstovat přátelství mezi jednotlivými kněžími a mezi kněžími a jejich představenými, biskupy atd. Je prostě třeba pěstovat tzv. sociální ctnosti, a to nejen v jejich čistě lidské, humánní spojitosti, nýbrž zejména s jejich nadpřirozeného hlediska. Býti dobrým knězem v dnešní době — ať už na východní či západní polokouli — je nejpotřebnějším posláním lidem a nejpraktičtějším povoláním. Je to také nejtěžším zaměstnáním, vzpomeneme-li si na to, že dnešní kněží, žijící ve světě mezi lidmi, by měli mít všechno a při tom jsou od materialistické společnosti považováni za zbytečné. Poslední dlaždič si dnes vydělá víc než kněz, který nemohl být "zabedněný", když tolik let musil studovat. To už však asi patří k našemu dnešnímu svědectví o víře v Krista. I kněz, který není zrovna inženýrem či doktorem, dělá dobrou práci, pomáhá-li svým životním příkladem a porozuměním pro lidské problémy přivádět lidi k víře v Boha, a k vzájemné lásce, aby nakonec pochopili proč jsou na světě. Tím zároveň také pomáhá budovat lepší lidskou společnost, a dokud tohle náš stát nepochopí, škodí si jen sám sobě.

AMERICAN REVOLUTION BICENTENNIAL 1776-1976

VOICE OF THE NATION

THE CZECH FAMILY

dr. josef čada:

On All Souls Day, November 2, the Czechs visited the churchyard in throngs. In hallowed memory of the departed, they lit candles and vigil lights on graves and participated in memorial services at the cemetery chapels. After their departure, the graveyard steeped in the smells of dying autumnal vegetation and illuminated in the haze of an autumn evening by remaining burning lights and candles, presented an unforgettable scene of peace and serenity. For many, who slept in this enchanted garden across the sea from Bohemia, their rest was a deeply deserved one.

The customs which the Czech family reproduced in the new world were but reflections of the culture in which it once had lived. Yet even as such they served their purpose, for they eased that traumatic experience which usually inflicts itself on those who change from one lifestyle to another. As a cohesive force they reached beyond the family into the community, to bind the latter with a common set of activities and values, many of them steeped in Bohemia's national and tribal life.

The consolations which the Czech family received from the modified version of its old way of life were welcomed breaks in an otherwise monotonous existence. The cares of daily life consumed most of the family's time. In the rural areas the latter strove to create something from nothing. With its limited finances, it seldom owned anything better than a farm half cleared by its previous owner. If it acquired a homestead it spend years in back breaking toil and privation. It was only when it secured some economic stability that its members could indulge in the petty joys of the countryside. It was then that women had time to spend winter evenings visiting the neighbors or to indulge in reading of the periodicals and almanacs which had accumulated on the kitchen shelf during the busy summer. The life of the householder also took on more color. He no longer had to leave the farm for the city to find work during the winter and could afford to spend his evenings reading at home or discussing with friends world affairs over a glass of beer in the village inn.

Work also controlled the life of the urban family. A ten hour day in the mill, shop, or factory forced men to leave home at dawn and return after sundown. Women were kept busy with housework, care of children, and, now and then, a part time job in the tailor shop or cigar factory. The manner by which the city family put to use its leisure time depended on its cultural level and economic level. More often than not, the average Czech city dweller found little attraction in intellectual activity. His education had stopped at the elementary level and the broadening of his cultural outlook in adult life was hampered by the urgency of providing for his family. Housing conditions, as those found in Chicago, or in the row houses of New York, Baltimore, or Philadelphia, vitiated his spirit. He sought escape from crowded living quarters by resorting to the saloon or the so-called café. The former offered cheer and hospitality at a cheap price; the latter gave him an opportunity to read local and foreign press, or engaged in a game of cards or chess. Monthly lodge meetings also served him as a source of entertainment and even of edification. Their rituals for at least an evening gave him the lowly toiler, a position of importance and dignity among his fellow men.

Simple furnishings invariably marked the Czech-American home. These included such necessities as a kitchen table and chairs, a cast iron cooking stove, a base burner, beds, a sewing machine, a cheap parlor set, and a large wooden wardrobe case. Linoleum covered the living room floor, and in the windows hung white linen curtains edged with a lace crocheted by the housewife. Utility rather than esthetics governed the selection of household equipment. Before 1900 a kerosene lamp illuminated the rooms. Gas light superseded it in the form of the jet and the mantle at the turn of the century and later in turn was replaced by electricity, with its floor and table lamps, considered by the older people an unnecessary luxury.

The walls of every room were whitewashed at Easter and Christmas time. The "whitewash man", who coated a room for twenty-five to seventy-five cents was as typical with his white shirt and trousers and pail of whitewash and brush as Stevenson's "Leerie the Lamplighter" in the era of the gas lit streets. Those who could afford it covered the sitting room with highly patterned wall paper or stencilled color designs. The kitchen white oak floors were scoured after each family wash day, when the kitchen served as a laundry. Linoleum again extremely decorative substituted for the woolen rug in the parlor or bedroom. Family photographs and framed marriage and lodge certificates hung on the walls of the living room while ornate calendars with pockets for bills and letters, gave color to the kitchen. The religiously inclined displayed a crucifix or sacred pictures and statues in various parts of the dwelling. Freethinkers substituted for these portraits of John Hus or the Hussite warrior, John Žižka.

Having matured on the soil, the Czech alien brought with him to America a sincere love of nature. This affection of course, could find its fulfillment in the rural regions, where farm women had an opportunity to cultivate vegetable and flower gardens. The city wife, however, had to rest content with a window or porch flower box, for only few had a backyard to plant morning glories, four o'clocks, hollyhocks, and sun flowers. Urban housewives also cultivated house plants such as, geraniums, fuchias, myrtle, basil, and mignonette.

The Czechs traditionally and justifiably prided themselves on their musicianship. "Whoever is a Czech is also a musician", said an old proverb. In America the settler from Bohemia vied musically with the German and Italian. Music teachers in the settlement were legion and the instruments played ranged from a wheezy accordion to the string quartet, orchestra, and band. The mournful strains of the accordion, filling the lazy air of a summer's Sunday afternoon, were as typical of the Czech community as the language its people spoke. String and wood instruments, particularly the violin and the clarinet, also ranked high in popularity. The piano was found in homes where a certain amount of financial security already obtained. The immigrant from Bohemia brought with him hundreds of folk and popular songs. The lullaby, the elegy, the patriotic air or the lament of a lonely heart were sung by everybody. Czech-America, itself, produced no folk song, though a few selections, in imitation of the American popular music appeared after 1900.

The dreaded fear of every Czech newcomer was that of becoming a public charge. To beg from or to depend on private or city aid destroyed his self-esteem. His self-reliance ran beyond the normal bounds of self-possession and encouraged in him the tendency to play the part of a boastful braggart, best described by the untranslatable Czech term of "furiant".

For this inordinate self-reliance and pride the Czech had to pay the price of anxiety and extreme frugality. Even after three generations had passed since the first of his group had settled in America, the proverbial Czech parsimony remained a subject of popular quips. Frugality for the Bohemian began, with the first pay envelope. However meager his wages were, a part of them was saved each pay day in the bank or building and loan association or secreted somewhere in the home. After he accumulated some capital he took his next step towards economic security by investing in income bearing property.

There were, of course, instances when despite thrift he saved nothing and faced privation. Prolonged illness in his family, unemployment due to seasonal lay-offs or strikes, and other causes would create a situation when he had to resort to assistance from others. Yet even in such cases, only a rare individual would appeal for city or county aid. Relatives, neighbors, the sympathetic landlord and storekeeper helped tide him over the crisis. Were even this assistance to run out, he asked for assistance through the press or lodge or labor union.

The task of managing the family budget fell largely upon the shoulders of the woman of the house. She succeeded in proportion to her skill as a skillful buyer and ability as a seamstress and mender. She patched and remade children's old clothes until they were threadbare. She bought during "bargain days" at the department store, when goods for a Sunday dress sold at six cents a yard, broadcloth for shirts at three and one-half cents, and men's and boy's suits for ten and three dollars. She similarly furnished her home. Buying opportunely, she was able to secure a kitchen table and chairs for five dollars, a cooking stove for ten, and a bed for three dollars.

(Continued in next issue)

Invitation to the
CHRISTMAS CHARITY BAZAAR

of the Czechoslovak National Council of Women in Exile, Chicago, Illinois
Sunday, December 5, 1976
Olympic Room — Olympic Building; 6146 W. Cermak Rd., Cicero, Illinois. Open from 11:00 A.M. to 6:00 P.M.

Sale of Christmas decorations, arts and crafts, items of Czechoslovak folklore, dolls in national costumes, etc. Famous homemade pastries, gingerbread and cookies. Children's Christmas program and gifts at 3:00 P.M. Admission free. — Net proceeds will be used for charitable purposes. Phone: 447-9553.

NEWS FROM THE CZECHS OF NEBRASKA

"Nebraska Czechs Incorporated" held their annual meeting at Brodecky's restaurant in Lincoln, Nebraska on Sunday October 17th.

Election of officers were held with the following elected for the coming year:

President: Irma Ourecky — Wilber Chapter; Vice President: Alfred Novacek — Dwight Chapter; 2nd Vice President: James Sousek — Saunders County Chapter; Secretary: Georgia Sudik — Saunders County Chapter; Treasurer: Bernard Klasek — Wilber Chapter; Historian: Jacob Hamsa — Lincoln Chapter.

Delegates and guests attended from the following chapters: Wilber, Dwight, Saunders County, Lincoln, Omaha, South Omaha and the newly chartered chapter of South Central Nebraska.

Each chapter gave a report of their activities throughout the year. Dr. Vladimir Kučera reported that all the books "Czech Churches in Nebraska" which he authored have been sold and he further announced that he is beginning on a new book "Czech Theatre in Nebraska". He will welcome any material or information for this new undertaking.

The next events concerning Czech activities in the state will be on February 19, 1977 when the Prague Chamber Orchestra will perform in Lincoln and on March 14, 1977 when the Czech Philharmonic Orchestra will present a concert in Lincoln. Both events are scheduled at the University of Nebraska campus. In our minds and hearts there will be a difference in saluting the musicians from Czechoslovakia — the native land of our parents and grandparents and mistrusting the present totalitarian communist regime of this beautiful country.

The next meeting for the Nebraska Czechs Incorporated is scheduled for January 16, 1977 at Brodecky's restaurant in Lincoln.

Alfred Nováček

CZECH CULTURAL EXHIBITION at Civic Center in Philadelphia, Pa.

Dr. Ludvik Nemec:

In the first general meeting of the Czech Committee for the 41st International Eucharistic Congress, held on January 8, 1976, at the archdiocesan building in Philadelphia, it was decided that Czech participation should consist of a religious program and a cultural program. While the former represented the most important part of Czech participation, the latter was viewed as a vehicle to display national pride and consciousness.

Awareness of this, motivated the preparation of an ambitious program coupled with a determined effort to best show the Czechoslovak cultural heritage. The main idea of this program was expressed first by Msgr. Peter Lekavy of North Dakota, that all religious and national traditions should be reflected in it. This inspired a concerted effort of several members of the Committee to develop the idea in concrete dimensions.

Subsequently a search for willing artists for the project began. Mr. Oldřich Holubář, well known Czech designer in New York City could not be reached and Ing. architect Vladimír Richter excused himself because of illness. Then Miss Alena Pokorná, teacher and artist in Chicago, was contacted by Msgr. Lekavý and she generously offered her talents and accepted an assignment to create six paintings, namely those of St. Wenceslaus, St. Adalbert, St. Procopius, St. John Nepomucene and St. Norbert. Then Father Nemec contacted Czech painter, Mr. Jiří Zavřel of Fallbrook, California, and he accepted an assignment to reproduce Aleš Hussites, then an original painting of Czech Heaven (a collective scene of all Czech Saints and patrons) and another original painting on Jeremiah's prophecy. Furthermore, Msgr. Lekavý made arrangements with Mr. J. J. Claseman of Jay's Studio in Grafton, N. Dakota, to elaborate colored pictures of Czech imprisoned Cardinals and Bishops, for the scene of the contemporary Church. The same firm created a color picture of Blessed John Nepomucene Neumann, fourth bishop of Philadelphia. Due to the kindness of the same firm, a reproduction of the "Mass of Bolseno" by Raphael Sauzio, was also done — all this under the auspices of Msgr. Lekavy.

Father Nemec had Sister Pia of Jesus Crucified, a Carmelite nun and his former student, prepare special vestment for the Infant of Prague. Then Mrs. Deidre Mullen of Philadelphia prepared in gold lettering the Infant of Prague's historical promise: "The more you honor Me, the more I will bless you" against a blue background. Furthermore, Mannequin Service in Philadelphia provided three mannequins for a display of live national folklore. Very helpful also was Msgr. Alois J. Morkovsky of Hallettsville, Texas, who prepared a beautiful nativity scene by a Texas artist, and Mr. Amos Pavlik, President of the Czech Catholic Union of Texas, who provided some memorabilia of Czech National artifacts of Texas. Both are to be credited for the supply of exhibits for one booth. Last but not least, Father Alois Vyoral provided some Czech books for the display, especially those of Velehrad. And Father Jaroslav Popelka, S.J., brought a replica of St. Wenceslas' crown from Los Angeles for display. At the end we accumulated so many exhibits that we did not have enough space and had to be selective.

From the originally planned three booths, we had to expand to six booths in order to place all the exhibits at our disposal. So that the Czech cultural exhibition should have a telling message about their glorious religious past and cultural heights, every effort was made to reach this goal. Decorative material for all booths was generously donated by Mr. Jaroslav Frymml from Spartanburg, S.C., and peg boards were prepared by Mr. Brady, manager of the Carpenter shops of Chestnut Hill College.

Immediate installation of exhibits was a team effort of Msgr. Lekavy, Mr. Jiří Zavřel, Miss Linda Remington (student of Rosemont College), Father Nemec and Dr. A. Neumann. Msgr. Lekavy arrived from North Dakota and Mr. Zavrel from Los Angeles on July 26, 1976, and after four days of well-planned work and order, all six booths were well prepared in a logical sequence in representing the Czech national heritage in an impressive exhibition, opened on July 30 and closed on August 7, 1976.

In an attempt to describe the exposition adequately, one could say that it was a well planned cultural project with effective display of Czech national traditions at their spaced. Six booths (10×60') numbered from 242 to 252, were under the headings: **Czech Catholics** (for five booths) and **Czech Catholics of Texas** (for one booth). Beginning from the left to right, representation of traditions was as follows:

The first two booths represented the contemporary persecuted Church in Czechoslovakia with the painting of Jeremiah's prophecy and color pictures of the imprisoned cardinals and bishops around the statue of the Good Shepherd. Very impressive was a map of Czechoslovakia with the vacant episcopal seats. This was followed by exposition of a portrait of the late professor Francis Dvornik, with all his books displayed on the table, and icons on the wall. In reflection of Dvornik's interpretation, the early Czech religious national traditions were shown by paintings by Miss Pokorná, namely Sts. Cyril and Methodius, St. Wenceslaus and St. Adalbert, the second bishop of Prague. On the table were all books of Velehrad from Rome. At the corner of the second booth, a picture of Gregory Mendel, by origin Czech by mother and German by father, author of the laws of heredity, was displayed. This picture was lent by the library of Villuova University.

The third booth was reserved for the scene of the Infant of Prague, flanked with three flags: American, Papal and Czechoslovak. A special vestment with Eucharistic emblems for the Infant was artistically elaborated by the nuns of the monastery of Discalced Carmelites in Philadelphia; the historical promise of the infant in golden letters on a blue background was prepared by Mrs. Deidre Mullen of Philadelphia. To make the scene realistic, three mannequins in national costume represented national folklore: one girl was dressed in costume of Kyjov, another a (kneeling one) was in Uherské Hradiště costume, and a boy was dressed in Ratiškovice attire. National costumes were provided by Mr. John Sochor of Endicott, N.Y., and by Mrs. Lida Brodenová. Before all this was a table, on which the replica of St. Wenceslaus crown was placed. This booth was lighed by two reflectors to put the Infant in the spotlight, so that it attracted many visitors, who could sign their names in the book, provided on a stand.

The last booths represented the scene of Czech Heaven. At the left was Aleš's famous painting of Hussites, who were fighters for the chalice, then a painting of St. John Nepomucene as Saint of the Sacramental Seal, original paintings by Mr. Jiří Zavřel of Los Angeles, of Czech Heaven with all Czech Saints and Patrons; next to it was a painting by Miss Alena Pokorná of St. Norbert, Patron of the Eucharist, then again the painting by Zavrel of St. Ludmila teaching her grandson, St. Wenceslaus. At the right side was a color photomontage of Blessed John N. Neumann and of the "Mass of Bolsena", artistically prepared by Jay's Studio in Grafton, North Dakota. This excellent reproduction became especially popular with the newspapermen after the Holy Father, Pope Paul VI., announced that, being unable to come to the Congress, he would say Mass and talk to the participants of the Congress on August 8, 1976, from Bolseno. It was here that the miracle of the Blood of Christ took place in 1262 while the Czech priest Peter from the Prague was saying Mass there.

Finally the booth of the Czech Catholics of Texas had the flag of that State, with exposition of a Nativity scene by a popular artist from Texas, provided by Msgr. Alois Morkovský. Before this on a table old Czech Bibles and other national artifacts were shown, provided by Mr. Amos Pavlik of Texas.

All booths had red carpets, so that the beautiful side of all exhibits were perceived. The life pageantry of popular folklore was provided by Miss Annie Walcek of Washington, D.C., dressed always in her national dress, and by Miss Linda Remington, student of Rosemont College, also dressed in costume. About 20 students of Rosemont College and 20 from Chestnut Hill College provided guide and guardian's service.

The Czech cultural exhibition was visited by great multitudes of people and was termed by many as the best exhibition of all 400 exhibits presented at the Civic Center on this occasion. It can be said that the Czech exhibition was originally conceived, artistically well elaborated and ideologically well structured. For this it was the most attractive in conveying clearly religious traditions of Czechoslovakia. In this, it fulfilled its mission.

In reflection of all this, it can be said that although it was quite an expensive affair, still it was worthy of all our effort in that it showed distinctly that Czechoslovakia must have been highly cultural strongly religious country, due to its rich cultural and religious traditions, thus constituting a legacy to be preserved. And let it be.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000 00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Makes a good Christmas gift!

Vánoční písně

NAŠE KOLEDY

(19 CZECH CHRISTMAS CAROLS)
Edited & Arranged by Sr. Anita Smisek, O.P.
JUST PRINTED (Nov. '76)

eg.
- Narodil se Kristus Pán
- Nesem vám noviny
- Slyšte, slyšte pastuškové
- Veselé vánoční hody
- Tichá noc
- Půjdem spolu do Betlema

- Organ/piano accompaniment ... $3.95
- 2-part vocal edition (Nov. '75) ... $1.25
- English translation included

Accompaniment edition contains historical background information about the "koledy" & Christmas illustrations with each carol. All verses are below the notes.

Send postpaid orders to:
S. ANITA SMISEK, O.P., Rte. 2, BOX 112K
LONSDALE, MN. 55046

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. **Telefon: 762-2233**